

TRANS for MOTOR

IV. Ročník 2000

Přátelé vítejte!

Začíná nám svítat na časy, neboť ne jeden z Vás se odhodlal, pero v ruku vzal a nám příspěvěček zaslal. Naplňujeme tedy pomalu společně smysl tohoto undergroundového plátku. Na rozehrání jsem si pro Vás nachystala několik vět z knihy Franka Herberta – Duna. Mohly by se hodit k zamyšlení právě teď, v době medii vyvolaného luštění Nostradamových proroctví:

Muad'Dib skutečně viděl budoucnost, ale musíte pochopit, jaká omezení tato schopnost měla. Uvažujme o zraku. Máte oči, ale bez světla nevidíte. Jestliže stojíte na dně údolí, nevidíte víc než to údolí. Právě tak si nemohl Muad'Dib vždy vybrat, jakým směrem přes záhadný terén pohlédnout. Učí nás, že jediný nesprávný závěr z proroctví, třeba volba jednoho slova místo jiného, by mohl celkový náhled na budoucnost změnit. Učí nás, že: „Vize času je široká, avšak když ji projdeš, z času se stanou úzká dvířka.“ A vždy bojoval proti pokušení zvolit jasný, bezpečný směr a varoval: „Taková cesta vede vždy dolů ke stagnaci.“

Proroctví a jasnozřivost – jak je podrobit zkoušce navzdory otázkám bez odpovědí? Zvažujte: Nakolik jde o skutečnou předpověď z „vlnové formy“ (tak nazýval Muad'Dib svou obrazovou vizi), a nakolik o proroctví, v němž si prorok přizpůsobuje budoucnost podle svého? A co vnitřní harmonie proročského aktu? Vidí prorok budoucnost, nebo vidí její slabá místa, kde může slovy nebo rozhodnutí zasáhnout tak, jako vede brusič diamantů řez drahokamem pomocí svého nože?

Často se stává, že rozhněvaný člověk zuřivě popírá to, co mu říká jeho vnitřní já.

Správné učení se pozná snadno. Člověk si je neomylně uvědomí proto, že v něm probudí ten pocit, v němž pozná, že je tím, jaký si vždycky uvědomoval.

VIZIZDAR

NaZdar

Vám všem, milí přátelé,
přeje Martina Lukášková

****

Tisíciletá minulost protéká každým slovem.

Děláme něco velkolepě starého a historického, když mluvíme česky.

Karel Čapek

VĚDĚNÍ a UMĚNÍ

„Přišel jsem, uviděl jsem a zvítězil,“ řekl o jednom ze svých válečných úspěchů římský vojevůdce Julius Caesar. V tomto okřídleném výroku se však nezmínil právě o té podrobnosti, která mu vítězství nejvíce přibližovala; že po zhlédnutí situace hned věděl, jak na to jít. Jako by se samo sebou rozumělo, že kdo nějaký stav věcí viděl, hned také ví, jak se s ním má vypořádat. I když tomu tak ve skutečnosti vždycky nebývá, náš jazyk takovou těsnou souvislost mezi viděním a věděním potvrzuje svými fakty.

Tak například říkáme, že někdo *do toho vidí*, a míníme tím, že ví jak se věci mají; že tomu rozumí. Nebo řekne-li otec synovi nad vysvědčením „z tvých známek vidím, že se neučíš“, naznačuje tím, že se onu nepotěšující skutečnost z vysvědčení dovídá. Souvislost mezi viděním a věděním je z hlediska vývoje myšlení tak těsná, že jazyk oba děje dokonce označuje slovy se společným základem: sloveso *vědět* je vlastně předhistorická odvozenina slovesa *vidět*. Vždyť rozumová činnost – vědění – je také odvozena ze smyslového vnímání, zvláště z vidění. Nepřekvapí nás proto, že ještě v nejstarších českých textech nacházíme sloveso *viděti*; například v legendě o Pilátovi z první poloviny 14. století se píše o královské družině, která si vyjela na lov do kraje, „gdež mnoho zvěře věděno“ (tj. vědělo se o ní, protože tam byla vidána).

Odedávna se také lidé snažili dopít se poznání a vědění tím, že zkoumali jisté věci zrakem. Tak jako se dnes dovídáme o prospěchu svých dětí prohlížením jejich školních známek, tak si kdysi lidé chtěli osvojit hlubší vědění prohlížením různých znamení. Staří Čechové říkali těmto znamením *vědma* nebo *věštec*. (Sloveso *věštiti* vzniklo z odvozeniny slovesa *věděti*, to je ze slova *věst*, které ještě v staré češtině označovalo zprávu nebo znamení uvědomující někoho o něčem; na základě něčeho příznačného, tj. na základě nějakých znamení. Takovým znamením se říkalo *vědma* a jejich užívání k věštění se již ve středověku hodnotí jako čarování.) Patří sem ovšem i český název kouzelnice-věštkyně *vědma*.

Vědění tedy v dávných dobách těsněji souviselo nejen s viděním, ale také s magií. V obou těchto směrech má k vědění velmi blízko i umění. Také slovo *umění* je příbuzné se starými indoevropskými výrazy pro vnímání zrakem (pozorovat) a o předhistorické souvislosti umění s čarováním. Ale všimněme si, že dost společného má umění s věděním i v době historické. Především to, že jména obou v staré češtině označují totéž. Staročeské slovo *umění* znamená totéž co *věděnie* v textech, kde se mluví o „umění lidí učených“, o schopnosti „uměti příčiny věci“ apod. Tomáš Štítný má na mysli vzdělanost učence, když praví: „... když člověk všude zná pravdu, slove umělý.“ To je ovšem něco jiného než význam dovednosti, který má naše dnešní sloveso *umět*. Jak ten vysvětlíme?

Etymologie vyvozuje toto sloveso ze základu, který označoval nejen schopnost bedlivě vnímat (pozorovat), ale vůbec stav bdělosti, duševní čilosti a pohotovosti. Tomuto druhému významu odpovídala staročeská vazba *uměti k něčemu*, která měla význam „být čilý, způsobilý k něčemu“ (k dílu, k boji, ke zpěvu apod.). Od takového vyjádření byl již jenom krok k výrazům dovednosti, k dodnes běžným spojením *umět udělat*, *umět bojovat*, *umět zpívat*, *umět malovat* apod. Rozdíl je zde však v tom, že ony činnosti, kterým se člověk naučí, takže je umí, nebyly dříve chápány jako umění v dnešním slova smyslu, tj. jako činnost umělecká.

PROŽÍVÁNÍ ČASU

Smysl pro poctivost v řemeslné činnosti a pro čest cechu – to byly některé z hodnot, které s sebou přinesl rozvoj měst. Méně si však již uvědomujeme, že k těmto hodnotám patří také smysl pro účelné využití času. „Ve městě se totiž formuje sociální prostředí,“ píše přední znalec středověké kultury A. J. Gurevič, „které se k času staví docela jinak než feudálové a rolníci. Pro kupce čas jsou peníze, podnikatel potřebuje určovat hodiny, kdy funguje jeho dílna. Čas se stává mírou práce.“

A tak s rozvojem měst vzniká „dříve neslýchaná potřeba vědět, kolik je přesně hodin“. Tuto potřebu uspokojuje zřizování mechanických hodin na městských věžích. – U nás se takovým hodinám odedávna říkalo *orloj*. Byl to asi mistr Mikuláš z Kadaně, který v roce 1410 sestavil na staroměstské radnici veřejné hodiny a doplnil je astronomickými tabulemi. Slovo *orloj* (z latinského *horologium*) nás však vede ještě hloub do minulosti českého hodinářství. Setkáváme se s ním poprvé v polovině 14. stol. a označoval se jím tehdy pomocí soustavy koleček a závaží. Po roce 1300 se objevuje tato technická novinka v Itálii a záhy se rozšířila po Evropě. Víme, že už Karel IV. měl orloj na svém dvoře a péči o jeho údržbu svěřil zvláštnímu řemeslníku, orlojníkoví (orlojista, orlojník). V druhé polovině 15. stol. Pavel Židek uvádí mezi řemesly vedle „zlatníku“ a „platněřů“ také „orlojníky“.

Ve středověku se nespěchalo, nezápasil se o čas, a proto nebylo třeba ustavičně čas měřit. Proto se také výroba hodinek rozvinula až po 16. stol. a teprve tehdy v češtině slova *hodiny*, *hodinky* počínají označovat nějaké přístroje, jež až dosud označovalo slovo *orloj*; jeho význam se pak zúžil jen na velké veřejné hodiny umělecky zdobené a doprovázené astronomickými tabulemi. Spolu s novým označením

hodin se objevuje na ciferníku vedle malé ručičky i velká, minutová ručička (od konce 16. stol.). V češtině se teprve později vyskytnou nová slova *minuta*, *vteřina*, která do roku 1500 v staročeské slovní zásobě ještě nenajdeme. Hodina zprvu znamenala prostě dílčí část dne, čemuž odpovídá i etymologický výklad jejího názvu; jako slovem *rodina* byla pojmenována dílčí jednotka celku zvaného *rod*, tak také jméno *hodina* bylo utvořeno k pojmenování dílčí jednotky časového úseku zvaného *hod*. Že se tím hodem kdysi rozuměl také den, na to ukazují nejen etymologické výklady, ale i dodnes živé názvy křesťanských církevních svátků (Boží hod vánoční).

Tolik z knihy: Dědictví řeči - I. Němec, J. Horálek a kol., nakl. Panorama 1986

***

Drahé a vážené kolegyně a kolegové astrologové!

Při četbě Transformatoru č. 2 jsem si všiml, v jakém bojovném a až nesmiřitelném duchu jsou některé články psány k tradiční astrologii. Nejsem rozhodně zastáncem tradičních mechanistických a šablonovitých interpretací, ale spíš si kladu otázku, zda toto vše je nutné? Zda by nebylo moudřejší využít např. některé techniky, které nám poskytl minulý vývoj tzv. tradiční astrologie a pokusit se o nový pohled a přístup. Např. k horární astrologii. Asi nemám takový přehled jako zkušenější a starší kolegové, ale zatím jsem nenašel v literatuře zmínku o využití sabiánských symbolů při interpretaci dotazového horoskopu. Natož o jiné než tradiční technice interpretace horární astrologie.

Jsou situace, kdy nepotřebujeme hledat např. ztracené dopisy, ptát se na to, zda vyhrájeme ve Sportce, budeme-li mít ještě někdy (další) dítě atp. Občas visí ve vzduchu zcela jiná otázka, téma. Je to už více než dva roky, co svět obletěla zpráva o prvním úspěšném klonování ovce Dolly. Tehdy jsem si položil otázku, co klonování přináší pro budoucnost lidstva.

Výchozí bod horoskopu, ascendent, tradičně symbolizující tazatele, v tomto poněkud jinak pojatém přístupu, symbolizuje jeden z křížů kosmické mandaly vzniku otázky a je takto iniciačním momentem síly, energie, entity ... pronikajícím skrze aktuální okamžik: **Děti vyfukující mýdlové bubliny** – představivost a hra stojí na počátku mnoha velkých objevů, skutečně jen laškováním s představivostí. Dětská hra ...

Descendent, směr iniciačního momentu poukazuje k výsledku, k němuž se ubírá impuls, symbolizuje kanál, jímž proudí energie, realitu a tím i celistvost vědomého projevu: **Nevybuchlá bomba svědčí o neúspěšném společenském protestu** – nezralost a neadekvátnost, nezpůsobilost k úspěšnému završení v aktualitě status Quo. Přílišný idealismus dává jen malou naději k reálnému uplatnění toho, co se promítá skrze prvotní impuls. Čas ještě nepřišel ... mýdlové bubliny představivosti neposkytují dostatečně silný impuls pro uskutečnění.

Způsob, jakým lze toto vše chápat a postavit na pevný základ, nalézt východisko a zpracovat, ukazuje symbol Immum Coeli: **Školní dvůr plný chlapců a děvčat ve cvičebních úborech** – zrání skrze cvičení a harmonický vývoj je v tomto případě nutností k tomu, jak překonat současný stav, bujnou představivost a nezralost. Jedině čas a přirozený růst je řešením pro proměnu v současnosti nedospělého přístupu k problému. Aplikováno na situaci lidstva je třeba se hodně učit.

Dosažení a smysl, konečný význam celé otázky spočívá v symbolu: **Člověk zkoumající za pomoci velmi staré knihy mandalu** – ve významu kolektivního aspektu týkajícího se lidstva jde o hloubku sebeutváření a porozumění samému bytostnému Já v sobě, jedná se zde o nejhlubší a základní principy života v procesu vývoje, což přirozeně přináší problémy a úsilí, snahu je pochopit, porozumět a dovést ke konečnému sjednocení. Je zajímavé si v těchto souvislostech povšimnout postavení

v v

na posledním stupni vývoje individuálního vědomí: **Člověk, plně zaměstnaný náležitým úkolem, zůstává hluchý ke všem svodům** – klíčový okamžik rozhodnutí a koncentrace, úsilí a boj o překonání prahu, před kterým stojí lidstvo, opozice s Lunou je aplikativní ... udělat nebo neudělat tento rozhodující krok? XII. dům je svými kosmickými dimenzemi dějstvím skrytého a duchovního boje o překonání a dovršení překročení sebe sama. Opačný a doplňující symbol staví do spolu s : **Majestátní skalní útvar podobný tváři, a chlapec, který ho obdivuje a považuje za ideál velikosti;**

jak chlapec roste, začíná se tváři ve skále podobat – síla ideálu je přítomna potenciálně skrze vnitřní semínko. Proměna spojená se základními principy, které se má naučit člověk poznávat a chápat, funguje ve spojení s ideálem dokonalosti archetypu, připodobnění člověka Tvůrci či stvořiteli. Přirozená a biologická archetypalizace jakoby skrze Lunu dovršovala jistý úsek, předěl v kosmickém vývoji člověka. Neboť, CO znamená pro budoucnost lidstva klonování? Vládce Media Coeli je Luna ... minulost a starobylá kniha ... to se odehrává v domě procesu, učení, tříbení (nápadný počet planet v obsazení tohoto domu). Vezmeme-li v úvahu i fázi Luny, je pak její 1/8 potvrzen

☾♂♂♂. Zde vypovídá o polaritě; na jedné straně o biologickém základu života jako obrazu Tvůrce a na druhé o vynaložení energie (♂ jako vládce Descendentu ...) na jakousi „objektivizaci“ tohoto úkolu – neboť osa uzlů vždy souvisí s něčím, co evokuje setkání, spojení, navázání a opak. Jakým způsobem lze tuto výzvu pojmout, na to nechť si odpoví každý sám.

Není bez zajímavosti si povšimnout symbolu tzv. Černé luny: Mořská panna se noří z vln, připravena zrodit se v lidské podobě – je to absolutní touha po pevné formě, vývoj a fascinace sebou samým skrze kolektivní a individuální – Lev a XI. ... zkušenost Já v rámci globálního a kolektivního člověka na Cestě - ☉ v VI. Domu ... jak napovídá symbol Slunce, jde snad vše podle globálního plánu a existuje příslib naplnění a uspokojení?

Téma není tímto pokusem pochopitelně vyčerpáno a mohou se přirozeně vyskytnout i úplně jiné pohledy na věc, ale stav či danost okamžiku otázky je určující, vše co mělo být v dané době na svém místě tam bylo a něco na „TO“ snažilo naznačit.

S přáním Δ 24

Jiří Jablonický, Valašské Meziříčí
12. 9. 1999 11: 07 : 24

***

Slovo (z PRAXE) dalo slovo...

Velmi se mi líbila věta z úvodu příspěvku paní Ing. Dvořákové: "Pomocí studia astrologie jsem začala rozmatávat zašmodrchaná vlákna svého "Od života úporného chťení" složená z různých "co by bylo, kdyby..."". Rozumím, že z vnitřní potřeby. Poctivě a nástroji tradiční astrologie našla paní inženýrka vlídný odstup od sebe samé, svoje problémy začala vidět i u jiných, tím rozšířila možnost poznat se, až docela prohlédla skrze transpersonální astrologii v kurzech Pavla Turnovského. Píše ještě mnoho pěkného o sobě a píše o druhých, kteří málo rozhlédnutí, ztotožní se s gulášem od "astrologa", či nejsou schopni odpoutat se od "fundamentu společensko - kulturní úrovně", kde, myslí paní Ing. Dvořáková, "ještě ani nejsou". Volá po nápadu - jak kultivovat primitivismus (!).

Cesta určitě je, byť konce nemá: Dobrý astrolog, (tradiční, humanitní, transpersonální, to je fuk), by měl spolupracovat s klientem tak, aby ten kterýkoliv odcházel posílen souvislostmi na úrovni, ze které žádat o radu přišel. A jestli přišel, že neví, má-li koupit auto letos nebo napřesrok a dceři nebo synovi, je to stejně úžasná možnost pomoci mu poodstoupit, jako u toho, kdo se ptá, jestli mu spadne na hlavu střecha nebo osvětlení, kdo řeší, zda počít nový život a s kým. I tetina z malého nebo strejda z velkého města přijdou, ale není to jen tak: přijdou člověk k člověku.

Příspěvek jsem pochopila a ráda se budu věnovat nativitě paní Ing. Dvořákové. Moje adresa je v redakci časopisu. Přeji Vám všechno dobré.

Praha 28.1. 9:13 SEČ

Ljuba Axmannová

	kard	fix	var
ohen	ኃ		፫
zeme	ሄ		፬
luft		2 ስ	
voda			ሄ ፬ ፬ ፬
	14710	25811	36912
D159			
D2610		፫	ሄ ፬ ኃ ፬ ፬
D3711			
D4812	2 ስ ሄ		፮

Hledíme, koho skrývá slůvko "redakce":

(Ljuba Axmannová)

Mezi námi, ví se že: počínaje Sluncem a Lunou, ani žádná planeta není bez vztahu k dalším, byť se jedná o úhel mimo orbisy pojmenovaných a užívaných aspektů. Každý planetární cyklus zahajuje konjunkce, tedy jen málokdy $1.^\circ \gamma$. Dodávám: **jestliže aktuální úhel (ne aspekt, ale fázi) přičteme k zodiakálnímu stupni předchozí konjunkce a součet přečteme jako Sabiánský symbol, získáme velikou odpovědní hodnotu pro otázku po významu tohoto úhlu v horoskopu.** Tolik tvrzení, které podepřu praktickou ukázkou při rozkrytí redakční luštěnky zvané WHO IS WHO:

Vybrala jsem transsolární revoluce, protože ty dávají téma roku, které naopak dámy klíčově okomentovaly. Všechny tři alias umělkyně mají co dodat k rokům 1997,8,9. Jako nejvýmluvnější jsem pro všechny tyto případy vybrala základ: NOV před TSR + fáze HE,LU, resp. d.LU - d.HE (příp.+360°) + °NOV před TSR (příp. - 360°).

JO-ANN CRASH v tomto světle bezpochyby ukazuje přímo na RADMILU VALTROVOU, cizojazyčnou (překlady - např. Rudhyar: Znamení zvěrokruhu) a vášnivou i s Rybou ("nechtějte po mně eufemismy...").

o nativitě: $13^\circ \gamma 17' (LU) - 24^\circ \gamma 5' (HE) + 360 + 15^\circ \gamma 43' (NOV \text{ před}^*) - 360' = 34,916^\circ = Ss 5^\circ \gamma$

1997 e.mail+španělština

FÁZE 5 (Beran 5): OKŘÍDLENÝ TROJÚHELNÍK

Klíčová myšlenka: Schopnost sebetranscendence (sebepřesazení).

Toto je symbol touhy po dosažení vyššího stupně existence, ryzí aspirace nebo oddanosti, symbol bhakti. To, co se vynořilo v první fázi procesu diferenciaci, si začíná uvědomovat možnost dosáhnout ještě výše. Princip "levitace" můžeme vidět jako jeden ze dvou základních faktorů evoluce. Vynořující se bytost ji glorifikuje a zbožšťuje, je to však zatím pouhý ideál; na tomto stupni však celá bytost pociťuje dětskou touhu po jeho možném uskutečnění.

Na tomto bodu je dosaženo posledního, syntetizujícího stupně první pětičetné sekvence. Přichází vize **NOVÉ DIMENZE** bytí, která vyvolává tvůrčí úsilí.

1998 cestovatelka severoamerická+biker+Veselá Kráva, Judas Priest, Bacardi+Cpt. Morgan

FÁZE 125 (Lev 5): SKALNATÉ ÚTVARY SE TYČÍ NAD HLUBOKÝM KAŇONEM.

KM: Strukturující síla elementárních sil v průběhu dlouhého cyklu planetární evoluce.

Tím, že je nám na této zemi dán kratičký čas, omračují obrovské periody geologické evoluce naši představivost, ale nejen to, umožňují také pomalou a úžasnou práci elementárních sil při formování krajin, kaňonů, skal a hor. Tento symbol ukazuje, že musíme brát vše z mnohem širší perspektivy než jsme schopni - tedy také touhu po prodloužení mládí a mužskou dobovačnou pýchu. Díla přírody v nás mohou vzbudit pokoru a pomoci nám "planetarizovat" vědomí.

Tento symbol je širokým obrazným kontrastem předešlého, či spíše v nás chce zanechat dojem pomíjivosti našich snah tvořit formy a mentálně dobývat. Dramatickému a hrdému typu Lva je obrazem **NEOSOBNOSTI**.

1999 ředitel Klíče

FÁZE 239 (Štír 29): INDIÁNSKÁ SQUAW PROSÍ NÁČELNÍKA, ABY UŠETRIL JEJÍ DĚTI.

KM: Láska jako princip vykoupení.

Zde vystupuje duše jako matka, jejíž synové (tj. její aktivní energie) se stali v kolektivním životě kmene rozvratnou silou. Matka se snaží působit proti karmě jejich zločinů svou láskou a úpěnlivými prosbami. Duše citlivě reaguje na prožitek jednoty (duchovní král či náčelník), avšak energie lidské přirozenosti často následují vlastní sebehledající, rozdělující tendence.

Čtvrtý bod sekvence nám zdůrazňuje hodnotu modlitby. Princip celosti v člověku - duše - jedná v zájmu vyrovnaní nebo zmírnění diktátu karmy. V náboženském smyslu Marie, Matka, jedná jako Prostřednice v neustávající *PŘÍMLUVĚ* za připravené, čekající jedince.

DIANA DE PRIE se k nám otáčí zády, případně dělá kolíbkou, ale hledání patří MARTINĚ LUKÁŠKOVÉ - MINTACE.

o nativitě: $24^{\circ}\text{K} 14'(\text{LU}) - 12^{\circ}\text{M} 44'(\text{HE}) + 27^{\circ}\text{O} 15'(\text{NOV před}^*) = 338,75^{\circ} = \text{Ss } 9^{\circ}\text{K}$

1997 březen až květen - vrba na astrologické lince Gemini (0609) srpen - Mintaka (dvojhvězda v pásu Orion) astrol. poradna sdílená s Markétou Starinčákovou

FÁZE 200 (Váhy 20): RABÍN, VYKONÁVAJÍCÍ SVĚ POVINNOSTI.

KM: Schopnost čerpat sílu z tradice předků, pro inspiraci a službu svým bližním.

Zde vidíme, jak funguje konstruktivní užití rigidních, ale účinných společenskokulturních a náboženských modelů. Energie kolektivního Nevědomí jsou sváděny jasnými, starodávnými formami a formulemi. Což zahrnuje i možnost sklerózy nebo netečnosti v kontaktu s novou situací; přesto je v takové ritualizaci chování a myšlení krása a moudrost

Pátý bod 40. sekvence. Vidíme zde stabilizovaný a efektivní chod vztahu člověka - jedince k jeho pospolitosti - a vlastně i k vesmíru. *ZDĚDĚNÁ MOUDROST* může být soustředěna v člověku, který přijme její omezení.

1998 červen - návrat na astrolinku (finanční krize) a v září Markéta pro nemoc odchází.

FÁZE 321 (Vodnář 21): ZKLAMANÁ ŽENA, KTERÁ ZTRATILA ILUZE, ODVÁŽNĚ ČELÍ

ZDÁNLIVĚ PRÁZDNÉMU ŽIVOTU.

KM: Schopnost čelit emocionálně zneklidňujícím prožitkům v lidských vztazích silou charakteru a osobní integrity.

Člověk, který zvládá a ovládá široké a komplexní obchodní podniky se velice často dopracuje moci a úspěchu svou schopností vypořádávat se s krizemi a dočasnými zvraty štěstěny. Na emocionální úrovni vidíme "ženu", vystavenou hlubokému zklamání, donucenou dívat se, jak mizí iluze, které si hýčkala - hlavně v úzkém osobním vztahu. Musí se naučit zvládat takovéto krize, které jsou ve skutečnosti testem vnitřní síly a možná soucítu. Všichni v sobě máme sílu a schopnost poučit se citovou krizí. Stejně jako každá schopnost však i tato potřebuje rozvíjet.

První bod 65. sekvence nás nutí učit se *ODRAZIT* od nepřízně osudu.

1999 leden 17, Markéta na druhé hvězdě v pásu Orionu, pokračují dál sama - listopad - co bude dál???...zůstává jen Mintaka

FÁZE 91 Rak 1): NÁMOŘNÍCI NA ŠÍRÉM MOŘI STAHOJÍ VLAJKU A VZTYČUJÍ NOVOU.

KM: Radikální změna závazku vůči někomu (něčemu), vyjádřená symbolickým činem: bod, z něž není návratu.

Dostáváme se do kvadratury (90° úhlu) k začátku cyklického procesu. Je to okamžik krize, zřetelný klíčový bod. V cyklu zvěrokruhu se v tomto bodu letního slunovratu slunce ve svém pohybu na sever (v "deklinaci") zastavuje; vychází a zapadá na nejsevernějším místě od východu i západu, které je v průběhu ročního cyklu možné. Pohybuje se nyní obráceně. Body západu slunce se pomalu stěhují po západním

horizontu směrem k jihu, a délky dne ubývá. V lunačním cyklu (od novoluní k novoluní) jde o fázi první čtvrti. Na "lodi", která symbolizuje plynutí vědomí ega po moři širého Nevědomí, činí individualizovaná vůle zásadní rozhodnutí. Dominantní Jang dovoluje Jínu zahájit jeho šest měsíců dlouhý vzestup k moci. "Kolektivní" vůle postupně překonává vůli "individuální" a na konci člověka přemůže. Nyní však prožívá jedinec svůj nejslavnější okamžik: vrcholí jeho schopnost učinit "svobodné rozhodnutí" - to jest jednat jako individualita, která si vybírá svůj životní cíl a to, čemu se zaváže.

1. bod 19. sekvence. Rozhodný čin se závažnými následky: symbolický "mladík" si uvědomuje, že hledání ideálního protějšku je zřejmě u konce, a že tedy uzavře manželství. Přijímá fakt, že přijdou potomci, a zodpovědnost za domov. Vědomě přijímá proces základní *REORIENTACE*, nesoucí s sebou stabilizaci energií.

LENKU BROŽKOVOU alias CINDY BLACK zbývá pomoci Ss jen výstižně popsat, čemuž sama napomohla svojí poznámkou k Marsu v opozici na Uran.

O nativitě: $18^{\circ}\text{II}53'(\text{LU}) - 10^{\circ}\text{V}29'(\text{HE}) + 5^{\circ}\text{V}29'(\text{NOV před}^*) = 73,88^{\circ} = \text{Ss } 14^{\circ}\text{II}$

1997 Tai Tchi a modurit - realizace uměleckých vášní

FÁZE 255 (Střelec 15): SVIŠŤ AMERICKÝ, 2. ÚNORA O "DNI SVIŠŤŮ AMERICKÝCH" = (am. na Hromnice) HLEDÁ SVŮJ STÍN.

KM: Smysl a hodnota předvídání nadcházejících událostí a zjišťování vyhlídek do budoucna.

V naší moderní průmyslové společnosti, kde se mění politika a často trvá několik let, než se plně uskuteční různá rozhodnutí, se stalo zásadním plánovat s přihlédnutím k možnému budoucímu vývoji. Takové plánování vyžaduje studium trendů z minulosti a extrapolaci výsledků. Co je především naznačeno v tomto symbolu, je citlivost vůči společenským nebo planetárním rytmům, a potřeba zajistit přinejmenším relativní jistoty pomocí plánování.

Poslední bod 51. sekvence. V procesu, který popisuje, je jistým způsobem obsažen každý z předešlých čtyř. V té nejvyšší formě je vědění zde požadované "eonickým vědomím" - řečeno moderním termínem nové vědy o *PERSPEKTIVĚ*.

1998 říjen - student kurzu Humanistické a transpersonální astrologie listopad - znovuzrození a návrat na zem

FÁZE 59 (Býk 29): DVA ŠEVCI PRACUJÍ U JEDNOHO STOLU.

KM: Podvojný charakter zralého lidského chápání.

V symbolismu chodidla znamenají pochopení. Pochopení je jiné než běžná znalost, protože obsahuje alespoň určitý stupeň hluboké identifikace s tím, co je chápáno. Kromě toho, není možno něco pochopit, aniž by byl vzat v úvahu protiklad věci. Mentální proces pochopení - a tudíž ocenění - předpokládá konfrontaci mezi dvěma úhly pohledu. Tím mysl získává smysl pro perspektivu. Rozehnat stín předpokládá mít objekt (na jeho vlastní dvourozměrné úrovni) osvětlen ze dvou zdrojů. Právě pochopení rozhání každý intelektuální stín. "Dva ševci" představují dvě protichůdné cesty přístupu k pochopení zkušenosti - zejména nové zkušenosti - a poskytují konkrétní formy, které mohou pochopení "obout" - ochránit.

Tento symbol naznačuje způsob, jímž zralá mysl jedince pracuje na dosažení *PERSPEKTIVY*. Prává perspektiva se stává základem, na němž lze budovat nový přístup k životu.

1999 deprese jsou v mezích normy, pokračují ve studiu astrologie, přetrvávající oblíbenosti - V.E. Frankl a D. Rudhyar

FÁZE 178 (Panna 28): PLEŠATÝ MUŽ SE CHÁPE MOCI.

KM: Náhlý vliv a síla osobnosti v dobách, které volají po rozhodnosti.

V náboženské, společensko-politické i kulturní oblasti nastává čas radikálně a nemilosrdně vyzvat na souboj veškeré krnící modely uspořádání a kulturní zjemnělost. Objevují se katabolické osobnosti, vyznačují moc a diktují rozhodnutí, která mění společenské struktury; anebo se v individuálním životě objevuje intenzivní nutkání ke katarzním změnám, které mobilizuje vůli, a dělají se traumatická rozhodnutí. V takových dobách je nutno problém řešit, a moc, i když se zdá bezohledná, akceptovat.

Na 3. bodu sekvence čelíme nezadržitelné potřebě rozhodnutí a transformace. Žádná statická formace, byť sebekrásnější a sebevíc inspirující, nemůže nadále zůstat jako dřív. Vše se skloní před SILOU VŮLE - ať božské, lidské nebo satanské.

Nakonec se omlouvám těmto třem astroložkám (a mimo soutěž je zvu na nějakou dobrůtku): Přestože nás astrologie nedávno seznámila osobně, nedolala jsem možnosti demonstrovat použití Sabiánských symbolů způsobem, který již nějakou dobu používám. Jestli chcete, vyzkoušejte a dejte, prosím, vědět.

Ljuba Axmannová *28.11.1952, 3:05SEČ, 49N45, 13E36

o nativitě: $22^{\circ}\Upsilon 37'(LU) - 5^{\circ}\text{X} 48'(HE) + 360 + 25^{\circ}\text{M} 8'(\text{nov před } *) - 360 = 11,95^{\circ} = 12^{\circ}\Upsilon$

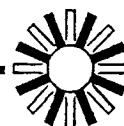
Ss patří k mému TSRu 1999:

FÁZE 126 (Lev 6): STŘET KONZERVATIVNÍ, STAROMÓDNÍ DÁMY A MLADÉ HIPPIE.

KM: Je nutné, abychom překonali naše podléhání obecnému stylu, ať v morálce či v oblékání.

Neustále se měnící přehledka společenských hodnot, střídajících se dle změn ideálů v mezilidských vztazích; každá nová generace konfrontuje tu předešlou něčím zcela protichůdným k tomu, co bylo uznáváno dříve jako hodnotné a decentní. Střet může vyústit v hořkost, ukazuje nám však, jak pomíjivé je vše, co společnost vtiskuje naší kolektivní mentalitě.

První bod 26. sekvence. Máme zde co do činění s kulturními hodnotami a emočním dopadem, který mají na formování našeho charakteru. První stupeň Lva byl o individuální krizi reorientace, šestý stupeň se vztahuje ke kolektivní, kulturní a společenské krizi, která nás vyzývá, abychom si uvědomili *RELATIVITU SPOLEČENSKÝCH HODNOT*.

Jiný pohled? (Radmila Valtrová)

Moje oblíbená Ljuba Axmannová identifikuje členky redakce neomylně a vystupuje na veřejné fórum s metodou, která se jí osvědčila. Tedy viz výše: „Přičteme-li k novoluní před narozením fázi Luny v nativitě, získáme stupeň, jehož Ss má velikou odpovědní hodnotu pro otázku po významu tohoto úhlu v horoskopu.“

Nemůžu si pomoci, nesouhlasím. Nějak mi to nejde k sobě. Stupeň novu před narozením je velmi důležitý, ano. Ale: ne pouze pro mne. Je informací o vlně, tvořené námi všemi, narozenými od onoho novu k příštímu. O vlně, která se valí ke břehu. Na což byste mohli kontrovat, no právě: přičteme-li, tak, jako to dělá Ljuba, právě tu tvoji nativní fázi Luny, dostaneme informaci, co z té vlny se stalo tebou. Odpovídám opět ne. Touto informací je totiž celá nativita. A v nativitě má výsostný význam POZICE Slunce – POZICE Luny – a jejich vzájemný VZTAH. Pozice obou Světél jsme zvyklí v nativitě sledovat, ovšem i jejich VZTAH budiž sledován, ale tak, jak je, nikam nepřičítán! (V mém případě to je 109 a něco, takže zkoumám Fázi 110, kdo je po úplňku, má to více než 180, netřeba převádět na znamení – to je pro vztah irelevantní – nakonec Ss

postupují po Fázích a znamení tam jsou až v závorce...) a co se dozvídám? No něco o vztahu: o tom, jak na tom byla ona dvě spolu mezi sebou v tu chvíli, Světla...NAHOŘE. A co Světla Zemi předala v tu chvíli a v tom místě, co mně osobně ty dva drahokamy nebeské nadělily DOLE, to hledám v sab. symbolu Bodu štěstí, Pars Fortunae; to je to, jak budu umět být v životě zároveň tatíčkem i matičkou sama sobě, jak je v sobě propojím ve fázi rozběžné, abych byla šťastná; a och potom naproti Bodu štěstí osobního rozběžného budujícího tvořícího uvidím bod osvětlení (neplést s bodem duchovním!!!), tj. bod přesně mu protilehlý, a jeho sab. symbol mi řekne cosi o tom, jestli to všechno budu umět pak i rozdat, žít poúplňkově... Tak nějak jsem si to vyčetla z Rudhyarova Lunačního cyklu.

Pro ty z vás, kdo s touto knihou pracují, příkládám svou verzi její druhé kapitoly. Jde o čistě pracovní překlad, proto uvádím i originál: mně osobně to velmi pomohlo. V textu jsem zvýraznila určité pasáže, v nichž se můj překlad liší od publikovaného. Nenechte se jím však rušit a soustřeďte se na originál.

Dane Rudhyar: Lunační cyklus
Kapitola II: Lunační cyklus jako dynamický model vztahu

Slunce a Měsíc v lunačním cyklu

Aby nás duch mohl začít prostupovat, vtělovat se do nás, k tomu je třeba pustit se do práce s tím, čím se duch projevuje. Začít myslet a cítit v intencích provázanosti a individualizované celostnosti. Astrologicky řečeno, pracovat spíše s cykly vzájemného vztahu než s cykly pozic. A tím nejcharakterističtějším cyklem vzájemného vztahu, vtištěným hluboko ve sdílenou lidskou zkušenost, je cyklus lunační, viditelný na fázích Měsíce.

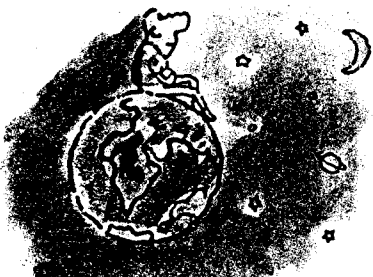
Ve své dříve publikované knize *Puls života* se zabývám ročním cyklem Slunce, tím, jak jej vyjadřuje starodávný symbolismus zodiaku. Jeho cyklus je cyklem pozic, v němž je zdánlivý pohyb Slunce vztažen k základní linii, spojující obě rovnodennosti, která je brána jako neměnný faktor...jímž, jak víme, vlastně není. Zodiak

Dane Rudhyar: The Luration Cycle
II – The Luration Cycle As A Dynamic Pattern of Relationship

The Sun and the Moon in the Luration Cycle

In order to become pervaded with, and an incorporation of the spirit, one must begin to work with that in which spirit manifests. One must begin to think and feel in terms of relatedness and of individualized wholeness. One must deal, astrologically speaking, with cycles of relationship rather than with cycles of positions. And the most characteristic among the former, the one most deeply impressed upon the common experience of humanity is the luration cycle, made apparent by the phases of the moon.

In my previously published book *The Pulse of Life*, I deal with the yearly cycle of the sun as it is expressed in the ancient symbolism of the zodiac. This cycle is a cycle of positions in which the apparent motion of the sun is referred to the base-line linking the equinoxes – this line being considered as a fixed factor...which, we know however, it actually is not. The zodiac

je v astrologii archetypem všech planetárních cyklů pozic, a je matricí, podle níž se obvykle sestavují astrologické významy.

V této knize je předmětem mého zájmu cyklus lunační, jenž je archetypem všech jednoduchých planetárních cyklů vzájemného vztahu. Nepochybně právě univerzální zkušenost s měsíčními fázemi vedla lidskou mysl ke zformování nejranějšího pojetí „planetárních aspektů“. Studium lunačního cyklu se také vyvinuly takové astrologické faktory, jako jsou „uzly“ a „body“. S lunačním cyklem vstupujeme do oblasti vzájemné **provázanosti** – což je **oblast, kde lidská mysl poněkud tápe**.

Je poměrně snadné pochopit, jak funguje kyvadlo, proč se kýve tam a zpátky poté, co dostalo hybný podnět v jednom směru. Z jeho pravidelných výkyvů odvodíme pojmy příčiny a následku, rovnosti akce a reakce. Roční cyklus Slunce je takového kyvadlového pohybu příkladem; pozorujeme, jak se v průběhu roku posouvají místa, kde dárce světla vychází a zapadá. Během svého cyklu se Slunce nemění, vypadá stále stejně; tak i srdce kyvadla zachovává svůj tvar, když se houpe sem a tam. Jakási neznámá síla dala předmětu hybný podnět, a my pozorujeme, co to s ním dělá. Což je základem klasické fyziky a racionalistické metafyziky, rozvinuté v Indii v době slavného Věku filosofie, a později v klasickém Řecku.

Když ovšem přejdeme k cyklu lunačnímu, stojíme rázem tváří v tvář situaci zcela odlišné – a nepochybujeme o tom, že primitivnímu člověku to muselo připadat naprosto tajemné a magické. Lunace je cyklem proměn. Rychle se pohybující Měsíc nejenže mění své místo na nebi, on dokonce mění tvar – a to až tak, že v určité části cyklu načisto mizí. Nastane temná bezměsíčná doba; ve všech zemích bývala považována za neblahu, neměly být během ní konány určité druhy činností a společenských **slavností**, na něco se

is the archetype of all planetary cycles of positions in astrology and the matrix in which astrological meanings for the most part are cast

In the present work my subject is the lunation cycle, which is the archetype of all simple planetary cycles of relationship. It is from the universal experience of the phases of the moon that, undoubtedly, the earliest concept of „planetary aspects“ took form in men's minds. And it is also the study of the lunation cycle which led to the development of astrological factors such as the „nodes“ and the „parts“. With the lunation cycle we enter the realm of relatedness – a realm which the human mind has been rather slow to explore.

It is relatively easy to understand the operation of a pendulum moving to and fro after it has been given a push in one direction. From its regular oscillations we derive the concept of cause and effect, of the equivalence of action and reaction.

The yearly cycle of the sun exemplifies such a pendulum motion as we watch the successive places of rising and setting of the giver of light throughout the year.

The sun remains the same in appearance during this cycle, just as the ball of a pendulum retains its form as it oscillates to and fro.

An object is given a push by some unknown force, and we observe the result. This is the basis of classical physics and of the rationalistic metaphysics developed in India during her great Age of Philosophy, and later in classical Greece.

When, on the other hand, we come to the lunation cycle, we find ourselves confronted by an entirely different situation – one which undoubtedly must have seemed most mysterious and magical to the mind of primitive man. The lunation is a cycle of transformations. The rapidly moving moon not only changes its place in the sky but it changes its shape – to the extent that during a part of the cycle it vanishes entirely from sight. At this time, it is the dark of the moon and in all lands this was considered an unfortunate period when certain types of activities and social **functions** – even certain

dokonce nemělo ani myslet. Cože to způsobí, že Měsíc každý měsíc tak záhadně zmizí?

Primitivní způsob uvažování si rychle spojil lunární úkazy s měsíčním cyklem ženských rozmnožovacích funkcí, a tajemné chování Měsíce přirovnával k podobně matoucímu chování žen. Muži odcházeli a přicházeli, z domova na pole, z pole domů, ale ať pracovali kdekoli, vcelku se neměnili – ani Slunce se nemění, i když svůj denní běh kloní na podzim k jihu a na jaře k severu; ale ženy, jaká to zvláštní stvoření! Dokázaly naprosto měnit svůj celkový přístup. Měly cosi, říkaly tomu „city“, bylo to podivně nestálé a pro muže velmi nepochopitelné. Žena byla v jednu chvíli celou svou bytostí „tady“, a zanedlouho jakoby zmizela kamsi do říše snů – tak jako Měsíc. A astrologie se pokoušela nějak uspořádat chaotické lidské zkušenosti; astrolog se snažil vysvětlit, nebo spíš zmapovat, záhadné chování ženského prvku v celé přírodě tím, že ho spojil s měsíčními pohyby a fázemi.

Musíme si rovněž uvědomit, že dávná astrologie, založená na geocentrickém přístupu k vesmíru, považovala Slunce a Měsíc ani ne tak za nebeská „tělesa“ jako spíše za „Světla“. Celou oblohu chápala jako říši Sil, jejichž souhra, ovlivňující veškerý organický život až do morku kostí, mohla být symbolizována komplexními cykly pohybů nebeských světelných bodů či kotoučů, lidmi v posvátné bázi uctívaných. Slunce bylo „Světlem dne“, Měsíc „Světlem noci“, a pojmy „sluneční“ a „lunární“ začala přirozeně vztahovat k tomu, co lidé dělali ve dne a v noci – s prací na polích, a pak s láskou a sny, které naplňovaly hodiny, trávené doma.

V této své studii však musím především zdůraznit důležitou okolnost, a sice že pokud se Měsícem zabýváme z astrologického hlediska, je třeba pečlivě rozlišovat mezi dvěma faktory, *zodiakální pozicí* a *fází*. Lunační cyklus je cyklem fází a

types of thought - should not been undertaken. What causes this mysterious disappearance of the moon every month?

The primitive mind was quick to associate the lunar phenomena with the monthly cycle of woman's generative functions, and to correlate the mysterious behavior of the moon with the also puzzling behavior of women. Men went to and fro in their activities, from home to fields, but on the whole remained much the same wherever they worked – just as the sun remains the same whether its daily course bends to the south in the fall or to the north in the spring. But women were strange creatures! Their whole attitude could change so completely. They had those peculiar unsteady things called „feelings“ which were very incomprehensible to men.

One moment the woman was „all there“; another moment, she disappeared into a remote realm of mystery – just like the moon. And astrology being an attempt to bring order out of the apparent chaos of human experiences, the astrologer sought to explain, or rather to chart, the mysterious behavior of the feminine element in all nature, by linking it with the motions and phases of the moon.

We must also realize that ancient astrology, based on a geocentric approach to the universe, considered the sun and the moon as „Lights“ rather than as celestial „bodies“. The entire sky was conceived as a realm of Forces whose interplay, affecting the very core of all organic lives, could be symbolized by the complex cycles of motion of the celestial dots or discs of light which men beheld in awed reverence. The sun was the „Light of day“; the moon, the „Light of night“ – and the term solar and lunar came naturally to refer to those human activities respectively connected with day-time and night-time, with work in the fields and the love and dreams which filled the hours passed at home.

However, the important point for me to stress in connection with my present study is that, when we consider the moon in astrology we have to be careful to differentiate between the two factors of *zodiacal position* and of *phase*. The lunation cycle is a cycle of phases and

vztahuje se k „synodické periodě“ Měsíce (od novu k novu), která v průměru trvá 29 dnů, 12 hodin a 44 minut. Kromě tohoto cyklu vzájemného vztahu mezi Sluncem a Měsícem však je třeba myslet i na „siderickou periodu“ Měsíce, která je vymezena celkovým průchodem Měsíce zodiakem, a je cyklem pozic. Tato siderická perioda Měsíce trvá 27 dnů, 7 hodin a 43 minut.

Každá planeta má svou siderickou i synodickou periodu. Siderická je vymezena periodickým návratem planety k danému pevnému bodu na obloze, synodická vzhledem k po sobě následujícím konjunkcím té které planety se Sluncem, které se také pohybuje. U Měsíce je však úkaz fází (změn vzhledu) tak očividný, že je třeba jej obzvlášť zdůraznit. Cyklus fází Měsíce se tím oprávněně stává archetypem všech cyklů vzájemných vztahů. To však neodhaluje jeho základní význam, dokud si neujasníme, že to, co měří lunační cyklus, nejsou změny Luny samé, ale změny soli-lunárního vzájemného vztahu. Fáze Luny nic neříkají o ní samotné, nebo o jejím postavení na obloze. Vztahují se výhradně k momentálnímu *stavu vztahu* mezi Sluncem a Lunou.

Tato okolnost a její nejdůležitější implikace není velké většině studentů astrologie dostatečně jasná. Následkem toho nemá lunační cyklus v astrologické teorii a praxi takové postavení, jaké by mít měl. Je to zřejmě zaviněno tím, že většina lidí má potíže pracovat s faktorem vztahu jako takového. Vidíme Lunu, jak pluje po obloze, a předvádí nám neustále se proměňující tvář. Myslíme si, že se s ní něco děje; že je dáno povahou Luny samotné v průběhu měsíce měnit svůj vzhled. Zdají se nám ty změny záhadné, a mluvíme o „tajuplné Luně“. Záhada však mizí, nebo aspoň nabývá jiné podstaty, když si uvědomíme, že to, co se mění, není Luna, ale soli-lunární vztah. Luna pouze v tom, jak se nám ukazuje, zrcadlí změny tohoto vztahu.

it refers to the „synodic period“ of the moon (from new moon to new moon) which lasts, on an average, 29 days 12 hours 44 minutes. But beside this cycle of relationship between the sun and the moon, there is also to be considered the „sidereal period“ of the moon which measures a complete zodiacal revolution of the moon and is a cycle of positions. This sidereal period of the moon lasts 27 days 7 hours and 43 minutes.

Every planet has a sidereal period and a synodic period, the former calculated with reference to the planet's periodic return to a fixed point in the sky, the latter with reference to its successive conjunctions with the sun, which is also moving. But in the case of the moon, the phenomenon of phases (or change of appearance) is so striking that it has to be given special importance. The cycle of the phases of the moon becomes thus legitimately the archetype of all cycles of relationship. But it does not reveal its basic meaning unless it is made clear that what the lunation cycle measures is not changes in the moon herself, but changes in the soli-lunar relationship. The phases of the moon tell us nothing about the moon herself, or the position of the moon in the sky. They refer only to the *state of relationship* between the sun and the moon.

This point and its most important implications are not sufficiently clear in the minds of a great many students of astrology. As a result, the meaning of the lunation cycle does not stand out as it should in astrological theory as well as in astrological practice. The cause of such a condition is to be found in the difficulty of most persons to deal with the factor of relationship in itself. We see the moon moving through the sky and presenting a constantly altered appearance. We think, then, that something has happened to the moon; that it is in the nature of the moon herself to change her aspect throughout the month. The reason for the change seems mysterious, and we speak of the „mystery of the moon“. But the mystery vanishes, or at least takes on a quite different character, when we realize that what changes is the soli-lunar relationship, rather than the moon. The moon only reflects in her appearance to us the changes in the relationship.

Možná se leccos vyjasní, řekneme-li, že lunační cyklus symbolizuje základní vztah mezi mužem a ženou. Vztah má svůj vlastní cyklus: je to vskutku dynamická entita, vzrůstající, zrající a doznívající – a pak snad sebe sama přebudovává pro nový cyklus, nebo se rozpadá. Vztah pochopitelně není na individualitě muže a ženy nezávislý; přesto však jsou oba jako jedinci lapeni **hybnou silou cyklu své provázanosti** – jakmile vztah ve vší vážnosti započal. Muž co do své povahy (alespoň teoreticky vzato) není vztahem *strukturálně* dotčen. Může být nadšený a okouzlený, nebo nešťastný a zmatený; vztah způsobí, že jeho aktivita vzroste nebo naopak upadne. Nemění se však navenek jako žena: neboť je samou podstatou ženské přirozenosti zrcadlit ve vlastní organické a psychické struktuře plody vztahu s mužem. Mění se vzhled jejího těla, které se naplňuje plodem biologického vztahu: a není pochyb o tom, že se mění i její vzhled psychický, pro toho, kdo to dokáže rozpoznat.

Je známo, že u primitivních národů (dokonce u dnešních amerických Indiánů) si mladá žena spojuje své těhotenství se sexuálním kontaktem s mužem jen velmi neurčitě. Vnímá svůj stav podivně otažitě, nějak **jako je vnímána vláha nebo mrazy, které zajistí nebo zničí sklizeň, nezbytnou pro samu existenci kmene.** Muž a žena žijí každý ve své vlastní sféře. Tyto sféry jsou propojeny instinktivními, společenskými nebo rituálními gesty; přesto však zůstávají v zásadě oddělené – a bývají navzájem nepřátelské. A mezi „civilizovanějšími“ lidmi ona „válka pohlaví“ probíhá také, když ne otevřeně, tedy podvědomě. Ale i tak, **válka je přece negativním projevem provázanosti.** Je to aktivita ducha, která se stala ničivou.

Aktivita ducha je tvořivá pouze tam, kde je provázanosti dán základní význam – význam dynamického faktoru s vlastním cyklickým rytmem; a jelikož je duchovní evoluce člověka polarizována

We might make this point clearer if we said that the lunation cycle symbolizes a basic relationship between a man and a woman. The relationship has a cycle of its own; it is, indeed, a dynamic entity, waxing, maturing and waning – then perhaps rebuilding itself for a new cycle, or else completely disintegrating. It is obviously not independent of the man and the woman as individual persons; nevertheless the man and the woman, as individuals, are caught in the **momentum of the cycle of their relatedness** – once the relationship is started in earnest. It is the man's nature, (at least theoretically speaking), not to be *structurally* affected by the relationship. He may be inspired and elated, or depressed and constrained; his activities may be intensified or hindered by the relationship. But he does not change basically in appearance as a woman does; for it is woman's essential nature to reflect in her own organic and psychic structure the results of the man-woman relationship. Her bodily appearance changes as she becomes filled with the fruit of the biological relationship; and her psychic appearance no doubt registers a similar change for one able actually to „see“ such an appearance.

It is well known that among primitive people (even among American Indians of today) the young woman but dimly relates her state of pregnancy to sexual contact with the male. She takes the fact of pregnancy in a curiously detached way, as one takes the coming of a storm or of a frost which produces or destroys the harvest vital to the very existence of the tribe. The man and the woman live each in his or her own sphere. These spheres are connected by instinctual, social or ritualistic gestures; yet they remain basically separate – and often, inimical to each other. And among more „civilized“ people the „war of sexes“ goes on subconsciously if not overtly. Yet, war is a negative expression of relatedness. It is the activity of spirit turned destructive.

Spirit operates creatively only where relatedness is given a basic significance as a dynamic factor having a cyclic rhythm of its own; and as spiritual evolution in man is polarized

potřebou být si plně vědom svého jáství, pak žít duchovně znamená žít s plným vědomím vztahu. To znamená, že je zcela zásadní, aby lidské bytosti pochopily cyklickou povahu a cyklické zákony vztahu; protože to je jediný způsob, jak se lidé mohou přizpůsobit zkušenosti vztahu a plně z ní duchovně růst. Moderní psychologie usiluje o to, aby toto hluboké, všezahrnující pochopení hodnot a významu vztahu lidem umožnila; a mělo by to být i cílem astrologie.

Jak jsem o pár stránek výše napsal, existují dvě základní úrovně vztahu; je to úroveň Dva-Jako-Jeden, jež má počátek v sexu a rozrůstá se pestrými paletami oktáv alikvotních tónů, a pak úroveň mnohočetné organické součinnosti, která se v nejvyšší oblasti stává vztahem skupinovým, vztahem vnitřně svobodných a duchem prostoupených jedinců, tvořících duchovní Bratrstvo či „pleroma“. Vztah Dva-Jako-Jeden je symbolizován lunačním cyklem; v něm dostupuje říše „života“ vrcholu. Nevědomý v království flóry a fauny, stává se onen bipolární vztah vědomým v člověku. A jak se stává vědomým – jak se nutkavé puzení k sexu začíná tříbit a proměňovat v lásku, která je individualizovaná, svobodná a čistá – dosahuje princip provázanosti prvního stadia naplnění. Duch je uskutečněn v bytostné dualitě.

Je uskutečněn v organické různorodosti dokonale fungujícího lidského těla, které se na nejvyšší úrovni vědomí stává mystickým Tělem Kristovým – dokonale uspořádaným „lidstvem posledního Dne“ – v němž každý člověk jedná v zastoupení ducha a jako duch sám, a vyzařuje jeho energii tak jako hvězdy světlo. A obloha jako celek, a souhvězdí na ní, jsou astrologickým symbolem takového dovršení.

Mluvím-li o sexu ve spojení se solilunárním vztahem, nevztahuje se to k orgánům nebo určitým psychologickým pocitům, které mají co dělat s touhou po sexuálním uspokojení nebo jsou prostředky

by the need for total consciousness in selfhood, it follows that to live spiritually is to live in the consciousness of relationship. This means that it is essential for human beings to understand the cyclic nature and the cyclic laws of relationship; for only through such an understanding can the individuals adjust themselves to, and fully grow in spirit from, the experience of relationship. Modern psychology is striving to give to the confused individuals of our day a deep, all-inclusive understanding of the values and meaning of relationship; and this, too, should be the goal of astrology.

As I wrote a few pages back, there are two basic levels of relationship; the level of the Two-As-One relationship which begins in sex and grows through many octaves of overtones, and the level of multiple organic group-operation which, in the highest realm, becomes the group-relationship of inherently free and spirit-conditioned individuals within a spiritual Brotherhood, or „pleroma“. The Two-As-One relationship is symbolized by the lunation cycle; and in it the realm of „life“ reaches its culmination. Unconscious in the vegetable and animal kingdoms, this bi-polar relationship becomes conscious in man. And as it becomes conscious – as compulsive sex becomes sublimated and transfigured in the love that is individualized, free and clear – the principle of relatedness reaches its first stage of fulfillment. Spirit is realized in essential duality.

It is realized in organic multiplicity in the perfectly functioning human body which, at the highest level of consciousness, becomes the mystical Body of Christ – the perfectly organized „humanity of the last Day“ – in which every individual acts for and as the spirit, radiating the power of the spirit as stars radiate light. And the sky as a whole, and its constellations, are the astrological symbols of such a consummation.

When I speak of sex in connection with the soli-lunar relationship, I do not refer to the organs or the definite psychological feelings which are identified with the desire for sexual fulfillment and the means

k jeho dosažení. Tyto orgány či psychické faktory jsou v astrologii zastoupeny Marsem a Venuší. „Život“ působí *prostřednictvím* těchto planet. Mars a Venuše jsou mechanismy, kterých ta velká síla užívá, aby v potomstvu reprodukovala organické charakteristiky určitého druhu. Vzájemný vztah Slunce a Luny však vypovídá o samotné podstatě života; ne o prostřednících, které ta síla používá, ale o její povaze samé. Tento vzájemný vztah je duchem, působícím na úrovni Dva-Jako-Jeden; duchem, jak jen může být v dualistickém vesmíru vyjádřen.

Je navýsost důležité si všimnout, že kotouč Měsíce a kotouč Slunce mají na naší obloze téměř stejný rozměr. Tato shoda (skutečně zvláštní!) je možná proto, že obrovský rozdíl v objemu obou nebeských těles je téměř přesně kompenzován rozdílem jejich vzdáleností od Země. Měsíc je daleko menší, ale je k nám mnohem blíže, takže se zdá, že je stejně velký jako Slunce – a z toho důvodu jsou možná úplná zatmění jak Slunce, tak Měsíce. Průměr slunečního disku je však oproti průměru Měsíce v úplňku o něco větší – což je rovněž významná Okolnost.

Tím pádem jsou dva zdroje „osvícení“ člověka – co do *objektivního poměření* – téměř totožné; ovšem co do *povahy a kvality* jejich světla jsou Slunce a Luna nesmírně odlišné. Sluneční světlo září, až oslňuje, a svým pronikavým teplem dává organismům, bojujícím o pozvednutí se z úrovně gravitace na zemském povrchu, sílu, která je k tomu nezbytná. Měsíční světlo je vzdálené, klidné, chladné. Podobno odrazu lampy v zrcadle – svit odrazu nám říká dostatečně přesně, jak věci vypadají, ale ne tak, abychom pocítili životní podstatu a teplo oněch věcí – to může jen světlo lampy samé.

Luna – podle dávných astrologů – zrcadlí tvář Slunce asi tak, jako klidná tůň odráží sluneční kotouč. Tak nějak i žena, když je těsně spjata s mužem, obvykle odráží *duchovně-mentální* povahu – „světlo“ –

to bring about such a fulfillment. These organs or psychic factors are specifically represented in astrology by the planets Mars and Venus. They are the *instrumentalities* through which „life“ operates. They are the mechanisms used by that great power in order to reproduce the organic characteristics of a particular species in a progeny. The relationship of the sun to the moon, however, refers to the very essence of life; not to the instrumentalities used by the power, but to the very nature of that power. This relationship is spirit in operation at the level of the Two-As-One; spirit as it can be expressed in a dualistic universe.

It is most significant indeed to find that the disc of the moon and the disc of the sun are almost exactly of the same size in our sky. This coincidence (an extraordinary one indeed!) is made possible by the fact that the vast difference in actual mass of the two celestial bodies is almost exactly compensated by the difference in their respective distances from the earth. The moon is much smaller, but also much closer to us; thus it appears to be of the same size as the Sun – a fact which makes total eclipses of both the sun and moon possible. The average diameter of the sun-disc is, however, slightly larger than that of the full moon – which is also a significant Fact.

In terms of objective *measurement* the two sources of man's „illumination“ are thus nearly equal; but in terms of the *character and quality* of their lights the sun and the moon are immensely different. The light of the sun is dazzling in its brilliancy, and its penetrating warmth imparts to the organisms which strive to rise from the gravitation level of the earth-surface the power necessary for their growth. The light of the moon is distant and cool. It resembles the image of a lamp in a mirror – a glow which tells us accurately enough what things are, yet which does not go forth to bring the vital essence and warmth of these things to us, as does the light of the lamp itself.

The moon – according to ancient astrologers – reflects the countenance of the sun, somewhat as a quiet pool of water reflects the sun-disc. Likewise woman, when closely identified with a man, normally reflects the spiritual-mental character – the „light“ –

onoho muže, jenž oplodňuje její tělo a psyché. Žena ve svém potomstvu objektivizuje a konkretizuje mužovu plodivou sílu. Je-li mentálně a psychicky rozvitá, pomáhá zhmotňovat a objektivizovat *duchovně-mentální* vizi muže, který ji **inspiruje – nebo, řekněme, „in-spirituje“?**

Primitivní lidé a zvířata vnímají Slunce ne jako objekt určitého tvaru, ale spíše jako zdroj aktivity, která je neměnná a trvalá. Zdroj, to není „objekt“ – spíše ho chápeme jako „místo“, kde z tmavé půdy vyráží životodárná voda. Obyčejný tvor, jehož existenci umožňuje tvůrčí aktivita Slunce, se na její zdroj nedívá přímo – to by bylo skoro rouhání, a mohlo by to snadno přivodit slepotu. Tvor tento zdroj uctívá a nazývá ho „bohem“. Na Slunce se nemá hledět, to mohou jen zasvěcení; Slunce je tu proto, aby bylo možno z něj žít a chovat se k němu oddaně a vděčně – a pokud možno jej napodobovat, v **mezích možnosti, kterou člověk má – potenciální možnosti stát se také zdrojem zářivé a tvůrčí aktivity.**

Ale hledět na Lunu v úplňku možné je – i když i toto některé národy považovaly za poněkud riskantní. Ve své klidné okrouhlosti nám odhaluje ztlumené světlo a tvar Slunce. **Luna činí ze sluneční aktivity objekt, jasně vnímatelný; přetváří onu aktivitu ve věc, kterou je možno zkoumat.** Tím pádem je Luna také symbolem lidského intelektu, neboť funkcí intelektu je **zpředměťňovat** a zkoumat jiskřivé výrony ducha v člověku.

A navíc, aby bylo možno zkoumat to, nač nelze hledět přímo, aniž by to oslepilo, je nutné ke skutečnosti, přímo vyzařující ducha, přistupovat jaksi *ze strany*; tj., z mnoha úhlů, z nichž každý zjevuje jen nepatrný aspekt (nebo fázi) celkové aktivity ducha. Zkoumající se musí spokojit s tím, že bude poznávat jedno „jméno“ Boha, Tvůrce všehomíra, po druhém – jednu *fázi* vnitřního ducha po druhé. Intelektuální zkoumání je rozhodně procesem postupným – procesem „lunárním“. Fáze Luny tudíž představují

of him who fecundates her body and her psyche. The woman makes objective and concrete in her progeny the fecundant power of the man. When mentally and psychically developed, she also helps to give substance and to release into objectivity, the spiritual-mental vision of her inspirer; or shall we say, „in-spiriter“?

The sun is apprehended by animals or by primitive man, not as an object having a particular shape, but rather as the source of an activity which is steady and compelling. A source is not an „object“; it is rather to be understood as a „place“, where life-giving water comes out of the dark soil. The ordinary creature, whose being is made possible by the creative activity of the sun, does not look at its source directly – for that would be almost a sacrilege, and it could easily bring about blindness. He worships its source and calls it „god“. The sun is not to be looked at, except by the initiated; it is to be lived by in an attitude of devotion and gratitude – and, if possible, it is to be imitated, **within the limits of the potentiality man has to become also a source of radiant and creative activity.**

But the moon, when full, can be gazed at – though even that was thought by some races to involve definite risks. In her cool disc, she reveals to us the attenuated light and form of the sun. **She makes solar activity objective, clearly perceptible; she transforms it into a thing to be analyzed.** Thus, the moon is also a symbol of the human intellect, for it is the intellect's function to objectivize and analyze the effulgent outpourings of the spirit in man.

Moreover, in order to analyze that which in itself cannot be met face to face lest the contemplation blinds, it is necessary to approach the spirit-radiant reality, as it were, *sidewise*: that is, from many angles, each of which reveals only a small aspect (or phase) of the total activity of the spirit. The investigator must be satisfied to know one „name“ of God, Creator of all, after another – one *phase* of the spirit-within after another. Intellectual investigation is, of necessity, a gradual process – a „lunar“ process. Thus,

postupný růst intelektuálního vnímání, proces mentálního těhotenství, které zpředměňuje a zhmotňuje sluneční osvětlení, osvětlení, které žádná nepřipravená mysl nemůže snést přímo.

Tvůrčí aktivita ducha-Slunce se za úplňku stává jasným a pevným *pojmem* v mysli Člověka, který představuje inteligenci naší planety, Země. „Úplňkový“ pojem je racionální, ucelený, dobře zaokrouhlený; je skutečně nestranným, chladným, klidným a zářivým obrazem duchovní reality – přesto však pouhým obrazem. Astrolog-okultista považuje mysl za pouhý zpředmětněný obraz ducha v člověku; a Luna je svou podstatou nebeským symbolem tohoto obrazu. A „mysl“ zde znamená tu část celé lidské bytosti, která stojí jako prostředník mezi duchem a fyzicky-instinktivní povahou člověka; tu část, která člověku-ze-země umožňuje vědomě vnímat své vnitřní Slunce, božského tvůrčího ducha, a navázat s ním kontakt. Přesto však ani „pojem“, ani „psycho-lunární kontakt“ nevede k přímému ztotožnění se člověka s jeho solárním tvůrčím zdrojem. K takovému ztotožnění snad dochází jediné skrze „iniciaci“ – tedy skrze přímý přenos „solární“ energie (či logosu) ze zasvěcovatele na zasvěcovaného.

„Lunární“ cestu je tedy třeba považovat za nepřímý způsob dosažení ducha. Je to způsob přirozený, v dualistickém vesmíru možný; způsob říše bytí, v níž duch působí jediné skrze dualitu, skrze Dva-Jako-Jeden, skrze pojmy a objektivitu, skrze formu a vědění. Je to cesta postupujícího osvětlení fázovitě odhalování, cesta postupného vnímání – vnímání skutečnosti fázi za fází. A jakmile nastane nejplnější možné odhalení, přichází čas uvolňování a šíření toho, co jsme se naučili, až do té chvíle, kdy se prázdná (nebo zmatená) mysl a duše znovu začne postupně naplňovat **vzrůstajícím ponětím o určitém obrazu reality** – a tak dál, cyklus za cyklem, obraz za obrazem.

the phases of the moon represent the gradual increase in intellectual perception, the process of mental gestation, which objectifies and gives substance to the direct solar illumination, which no unprepared mind could directly bear.

The creative activity of the spirit-sun becomes at the full moon a clear and consistent *concept* in the mind of Man, who represents the brains of our planet, earth. The „full moon“ concept is rational, complete, well rounded-up; it is indeed a detached, cool and resplendent image of spiritual reality – yet only an image. To the astrologer-occultist, mind is only an objectified image of the spirit within man; and the moon is essentially its celestial symbol. And by „mind“ is meant that part of man's total being which stands as an intermediary between the spirit and man's physical-instinctual nature; that part which makes it possible for the man-of-the-earth to apprehend consciously and to establish contact with the sun-within, the divine creative spirit. Yet neither „concept“, nor „psycho-lunar contact“ lead to the direct identification of man with his solar creative source. Such an identification is said to occur only through „initiation“ – a direct transference of „solar“ power (or logos) from initiator to initiated.

The „lunar“ path is thus to be considered as an indirect way of spiritual attainment. It is the natural way possible in a dualistic universe; the way of a realm of being in which spirit can only function through duality, through the Two-As-One, through concepts and objectivity, through form and knowledge. It is a way of progressive illumination of phase-revelation, of gradual perception – phase after phase of reality. And after the fullest possible revelation is reached, then comes the period of release and of dissemination of what has been learned, until the empty (or confused) mind and soul become once more charged, step by step, with **an increasing awareness of a particular image of reality** – and so on, cycle after cycle, image after image.

Ony „obrazy“ reality jsou duchovně-solárními emanacemi „semenných idejí“. Jsou tím, co francouzský filosof nazval *idées-forcés* : protože, stejně jako semena, v sobě nesou jak archetypální vzorec budoucího organismu, tak i sílu, která, až bude probuzena slunečním teplem a paprsky a zavlažena vodou, promění archetyp ve skutečný živoucí organismus. Ty ideje jsou tudíž entitami z duchovní říše. *Duch je emanuje, kdykoli jich je zapotřebí*: neboť duch působí vždy jako reakce na potřebu, nijak jinak. Ta potřeba je symbolicky vyslovena pozemským organismem nebo osobou tři dny před novoluním (za takzvané „balzamické Luny“); a sluneční výtrysk se odehraje o novu – v „nejtemnější hodině“ lunární **periody**. Zatímco Luna přibývá, solární semenná idea či obraz se po dva týdny vyvíjí v lunárním lůně „mysli“ (neboli psychomentální sféře); a za úplňku se má projevit – čímž se naplní organicko-osobnostní potřeba.

Znázornění lunačního cyklu zde podané však nezdůrazňuje jeden velmi zásadní faktor. Tímto faktorem – implicitním, ale ne dost zdůrazněným – je Země. Mluvíme-li o lunačním cyklu, nebo o jiném cyklu vzájemného vztahu, bereme vždy jako základ existenci Země. Po sobě jdoucí konjunkce a opozice dvou nebeských těles existují výhradně ve vztahu ke středu Země (tedy pokud pracujeme s tradičním typem astrologie, která je geocentrická). Takže dualismus cyklu Slunce-Luna je vlastně tvořen vztahem trojným: Slunce-Luna-Země. Základním faktorem lunačního cyklu není planoucí a zářivé Slunce, uvolňující semena, ani klidná, chladná a objektivní Luna, budující pojmy a těla; je jím vlastně Země, pro niž je nezbytná cyklická souhra solárních a lunárních činností. Moderní heliocentrická astronomie ukazuje, že Luna je družicí Země. Je družicí č služebnicí Země, a plní její potřeby jediným způsobem, kterým je Země ono naplnění schopna přijímat. Luna předává

These „images“ of reality are spiritual-solar emanations of „seed-ideas“. They are also what a French philosopher called *idées-forcés*; for, like seeds, they contain both the archetypal pattern of the organism-to-be and the power which when stirred by solar heat-rays and moistened with water, will transform the archetype into an actual living organism. These ideas are therefore entities of the spiritual realm. *They are emanated by the spirit whenever there is need for them*; for spirit always operates in answer to a need, and in no other way. The need is symbolically stated by the earthly organism or personality three days before the new moon (the so-called „balsamic moon“); and the solar release occurs at the new moon – at the „darkest hour“ of the moon period. It takes then the two weeks of the waxing moon for the solar seed-idea, or image, to develop within the lunar womb of the „mind“ (or psychomental realm); and at the full moon the revelation should occur – the organic-personal need being thus fulfilled.

The picture of the lunation cycle as it has just been outlined, fails to stress, however, a very fundamental factor. This factor – implied, yet not given enough importance – is: the earth. When we speak of the lunation cycle, or of any cycle of relationship, we assume always, as a foundation, the existence of the earth. The successive conjunctions and oppositions of the two celestial bodies exist solely in reference to the earth's center (that is, as long as we deal with the traditional type of astrology, which is geocentric). Thus, the dualism of the sun-moon cycle is actually produced by a threefold relationship: sun-moon-earth. The basic factor in the lunation cycle is neither the fiery, effulgent and seed-releasing sun, nor the cool and objective, concept-building or body-developing moon; it actually is the earth, whose need demands the cyclic interplay of the solar and lunar activities. And modern heliocentric astronomy explains this by revealing to us that the moon is the satellite of the earth. She is the satellite or servant of the earth in as much as she fills the need of the earth in the only way the earth could accept such a fulfillment. The moon

pozemským organismům a lidským osobám sluneční semenné ideje a solární potenciál právě tím způsobem, který jsou tyto Zemí podmíněné entity schopny akceptovat. A ony mohou přijímat solární proudění pouze prostřednictvím přerušovaného, blikavého a střídavého toku světla. Pozemští tvorové musejí mít noc a den, střídat spánek a bdění; ve skrytu svých nejhlubších životních struktur musejí být nabíjeni prostřednictvím měnlivého procesu, jímž je lunační cyklus.

Řečeno jednoduše, Luna nemůže za to, že její světlo musí na obloze vzrůstat a mizet. Dělá to proto, že je to způsob, jímž musejí být pozemští tvorové obvykle syceni odraženou solární energií. Luna je prostředníkem mezi Sluncem a Zemí. V moderní psychologické terminologii je Luna *anima*, spojnice mezi vědomým lidským egem a všeobjímající celostností ducha, vnitřním Bohem. Ani žena nemůže za to, že její život a pocity ruší buněčné vajíčko, které musí tímto způsobem růst, vyvíjet se a uvolňovat.

Lidský druh na této zemi zatím obvykle nemá tu sílu, aby přímo asimiloval solární proud ducha a přímo jeho prostřednictvím tvořil, aniž by potřeboval fyziologické semeno; a díky tomuto pozemskému údělu zde musí být Luna a lunační cyklus – a sex tak, jak ho známe. Musí existovat dvě „Světla“ – jedno neměnné a stálé, druhé neustále proměnlivé. Musí existovat dualismus – jednoduše kvůli třetímu faktoru, který musí mít dvě „Světla“, střídavý světelný tok, pocházející z jejich vzájemného vztahu. Lunační cyklus je jako všechny cykly vztahu cyklem mezi dvěma faktory, které se pohybují rozdílnou rychlostí a na rozdílných rovinách, a jejichž vztah předává určité výsledky (či „semena“) faktoru třetímu, Zemí. Vztah, jehož účelem není naplňování potřeb nějakého třetího faktoru, by neměl vůbec žádný smysl.

Duch je provázanost; avšak je tomu tak proto, že duch je to, co naplňuje veškeré

dispenses to earth-organisms and human personalities solar seed-ideas and solar potential in the manner in which these earth-conditioned entities are able to receive them. And they can receive the solar flow only through an intermittent, oscillatory and alternative current. The earth-born creatures must have night and day, sleep and activity periods; and they must also be charged in the deepest recesses of their vital structures by means of the oscillatory process represented by the lunation cycle.

To put it colloquially, it is not the moon's fault if her light must wax and wane in the sky. It does so because it is the way earth-creatures must normally be fed with reflected solar power. The moon is the mediator between the sun and the earth. She is, in modern psychological theory, the *anima* which serves as a link between man's conscious ego and the all-encompassing wholeness of the spirit, the God-within. Likewise, it is not woman's fault if her life and feelings are disturbed because the ovum must grow, develop and be released in such a manner.

The human species on this earth has not yet *normally* the power to assimilate directly the solar-force of spirit and to create directly with it, without the need for physiological seed; thus, because of this earth-conditioned fate there must be a moon and a lunation cycle – and there must be sex as we know it. There must be two „Lights“ – one steady, the other constantly changing. There must be dualism – but simply because a third factor requires that there be these two „Lights“ and the alternative current produced by their relationship. The lunation cycle, like all cycles of relationship, is a cycle involving two factors moving at different speeds and on different planes, and whose relationship releases some definite results (or "seeds") upon a third factor, the earth. Any relationship which would not be for the purpose of fulfilling the need of some third factor would have no meaning at all.

Spirit is relatedness; but this is because spirit is that which fulfills

potřeby. Duch je nekonečné obdarovávání, cyklické uvolňování semen a *logosů*. Semeno se uvolňuje tam, kde je to, čemu říkáme „život“ či dualismus energií; a *logos* zase v říši mnohonásobného „polyfonního“ vztahu, ve sféře duchovního pleromatu, „Tvůrčích Zástupů“. Lunační cyklus se vztahuje k „životu“.

Na závěr mi dovozte znovu uvést a shrnout předchozí pojednání následovně: Lunační cyklus je cyklem fází Měsíce. Tyto fáze jsou různými proměnami vzhledu, které Luna periodicky předvádí člověku na Zemi. Tyto proměny vzhledu nepředstavují změny Luny samotné, ale změny úhlového vztahu Luny vůči Slunci vzhledem ke středu Země.

Tato astronomická fakta astrolog vykládá jako symboly procesu univerzální evoluce (nebo projevu života), v němž jsou zásadní tři faktory. Země představuje potřebu roztroušených a rozpadlých materiálů, které nacházíme na samém konci jakéhokoli cyklu a všech cyklů. Tato potřeba obnovení integrace volá po tvůrčím výronu božského ducha, symbolizovaného *Sluncem*. Neuspořádaná zemská matérie však může využít a asimilovat solární energii pouze tehdy, je-li tato předávána postupně, v průběhu procesu organického rozvoje a pojmotvorné iluminace, jejímž symbolem je přibývání *Luny*. Období ubývání Luny představuje šíření toho, co dospělo do lunární integrace za úplňku.

Luna je proto prostředkem k dosažení účelu. Je prostřednicí, matkou či Múzou, jejímž úkolem je plnit potřeby vyvíjejících se jednotek, tvořících společně podstatu cyklu. Rozděluje solární potenciál (tj. duchovní potravu a energii) pomocí organických a psychologických činitelů, které buduje tak, aby odpovídaly potřebám rozvíjejících se hmotných jednotek, ať už buněk nebo osobností. Je tedy služebnicí jak Země, tak Slunce. Předává sluneční *světlo*, a tím slouží potřebě pozemských tvorů, potřebě organicky a psychicky žít.

all needs. Spirit is an incessant bestowal of gifts, a cyclic release of seeds and „logoi“. There is seed-release where there is what we call „life“ or dualism of energies: There is *logos*-release in the realm of multiple „polyphonic“ relationship, the realm of spiritual pleroma or „Creative Hosts“. The lunation cycle deals with „life“.

In conclusion let me re-state and sum up the preceding discussion as follows: The lunation cycle is the cycle of the phases of the moon. These phases are the different aspects which the moon periodically presents to man on earth. They represent, not changes in the moon herself, but changes in the angular relationship of the moon to the sun with reference to the center of the earth.

These astronomical facts are interpreted by the astrologer as symbols of the process of universal evolution (or life manifestation) in which three factors are fundamental. The earth represents the need of the dispersed and disintegrated materials found at the very end of any and all cycles. This need for renewed integration calls forth a creative outpouring of the divine spirit, symbolized by the *sun*. The solar power can, however, only be used and assimilated by the chaotic earth materials if it is released gradually during a process of organic unfoldment and concept-revealing illumination, of which the waxing of the moon is the symbol. The waning period of the moon represents the disseminating of what has reached lunar integration at the full moon.

The moon is, therefore, a means to an end. She is the mediatrix, mother or Muse, whose function is to cater to the needs of the evolving units constituting collectively the substance of the cycle. She distributes solar potential (i.e. spiritual food and energy) through organic and psychological agencies, which she builds to fit the need of the evolving material units, be they cells or personalities. She therefore is the servant of both earth and sun. She releases the *light* of the sun and by so doing serves the need of earth creatures for organic and psychic life.

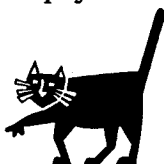
***

Zdravím čtenáře TRANSFORMOTORU a též redakci!

Chtěla bych se s Vámi podělit o sloh, který napsal náš syn.

Všichni kdo se zabýváme astrologií víme, jak býváme (ať už více či méně) „postižení“ hledáním souvislostí v horoskopech svých blízkých. Takže po přečtení slohu syna mi okamžitě vyplynula jeho konstelace – Slunce v kvadratuře s Neptunem. A jak tuto konstelaci opojení-zhnusení prožívá 12.letý kluk? Píše život sám ...

Dagmar Kocůrková

Jak se piják dostal do protialkoholní léčebny

V továrně mě založili do sešitu a asi za hodinu jsem se ocitnul v papírnictví, čekal jsem dosti dlouho, než si mě někdo koupil, ale jednoho dne si přišel středoškolák do papírnictví koupit sešit A5, linkovaný. Koupil si mne a zastrčil mě do své tašky na učení.

Za hodinu jsem uslyšel, jak se otvírá taška a hle, ruka šmátrá v tašce, najednou jsem ucítil, jak mne jeho chladná ruka tahá z tašky. Listuje v sešitě a uviděl mne. Vyndal si mě ze sešitu, neznámý středoškolák, pomalu, ale jistě se blížil ke stolu, kde je skvrna (asi od piva, protože vedle je položena láhev s pivem „s Gambrinusem“. On se mnou tu skvrnu setřel, položil mě zpátky na stůl vedle láhve.

První pocit byl, že to pivo bylo hořké, za chvilku mi připadalo chutné, za necelou čtvrthodinku se mi točila hlava, uviděl jsem hvězdičky. Druhý den ráno, mě bolela hrozně hlava, určitě jsem věděl, že chci ještě pivo, celý den jsem vstřebával opici, měl jsem strašný pocit, hrozně potřebuji zase to pivo, ale úplně strašný pocit.

Byl večer a středoškolák (Jindra), odešel pryč, za chvíli si přinesl pivo, které otevřel a začal ho pít. Přitom mu pivo teklo po bradě a kapalo na mě, ve mně se probudil dobrý pocit, jako když jsem v nebi, točila se mi hlava, uviděl jsem opět hvězdičky a skoro celou hodinu jsem se potácel po stole, motal jsem se.

Najednou jsem uviděl, pijáky ze záchytky takzvané (Záchytáky), kteří mě odvezli na záchytku, celou noc jsem spal, až do rána. Po probuzení, mě bolela hlava, tak jsem si řekl: „Takhle to dál nejde.“ Přihlásil jsem se do protialkoholní léčebny pro pijáky, „Kde jsem strávil měsíc“.

Jacob Kocůrek

***

Pod heslem „Redakce se představuje“ Vám dnes předkládáme životopisy našich přispěvatelů:

Magda OTTOVÁ (*na živo k spatření na posledním shvěždění přímo se svou kůží na trhu - poz.redakce*)

17.12.1971, 11:55 SEČ, Šternberk –příchod na svět

1972 rozvod rodičů

narození sestřenice – soupeřnice na dobu dětství (min. do 7 let)

1973 úmrtí babičky

1975 nový otec, svatba

1976 narození bratra, stavba domu, přistěhování nové babičky – konec

1978 základní škola - premiantka
přerušování styků s původním otcem a

prarodiči

1979 stěhování do nového domu, narození sestry

1980-86 pionýrský skautský oddíl

1984 návrat - na půl roku opět premiantka (naposledy)

1986 Střední zemědělská škola (za účelem budoucího zaměstnání v ZOO, cesty do Afriky apod.) Pokusy o první toulání (většinou sama).

1987 nečekaně další sestra

1988-89 první láska

1989 uvedení do světa tuláků, seznámení a začátek velkého kamarádství s Fopem – cestovatelem, přírodovědcem, dobrodruhem

1990 (únor) infekční zánět jater – po dvou týdnech vytažena z náruče smrti – deziluze o možnostech lékařské vědy, ignoruji doporučenou dietu a zákaz duševní námahy a maturuji dva měsíce po propuštění z nemocnice

(červen) neúspěšné přijímačky na vysokou

(září) z prospěchářských důvodů průvodčí na ČSD (režijní výhody), začátek depresí – možná následek překotné rekonvalescence

1988-93 bujarý adolescentní život – vandrování po krajích českých i divočině v zahraničí, zdravá výživa, východní filosofie, jóga – falešný guru, 4 měsíce vegetariánka, vedoucí kroužku chovatelů,

ČSOP..., solidní i pochybné známosti, 1991 první těhotenství – po pár týdnech spontánní potrat

1992 Fop propadá alkoholu, (září) vyrazím do světa s pánským doprovodem – internát – kurs na výpravčí Teplice v Č.

1993 (březen) ubytovna Kralupy n. Vlt., výpravčí, hledání zdravějšího prostředí pro život

(srpen) stěhování do Stráže u Tachova, výpravčí Tachov, Bor, Bělá pod Radbuzou, strašné bydlení, šílím

(říjen) rozchod s pánským doprovodem

(listopad) seznámení s manželem, přestěhování z mokrého bytu na plesnivou ubytovnu do Bělé – přesto šťastná, nejobyvanější část pokoje – postel, z nedostatku času opouštím všechny své koníčky

1994 logický závěr – těhotenství, stěhování do Plzně, svatba, narození dcery, kontaktuji svého původního otce

1994-97 bojuji se sebou, s Plzní a s tchýní (jediná úleva – v paneláku nejsou pavouci)

1996 (jaro) konečně se léčím z depresí

(srpen) plánované těhotenství dle metody dr. Jonáše

(září) podraz nečekaná alergická reakce – o vlas unikám smrti, ale interrupce nevyhnutelná

(říjen) vrcholí roky trvající úsilí prozkoumat oblasti IX. domu – začínám školu p. Turnovského

1997 konečně kupujeme chatu – postupně tam zůstáváme natrvalo, euforie z nového způsobu života – příroda, zahrada, romantika – jsem zase ve svém, ale žijeme v podmínkách, kde by nikdo nevydržel (bez koupelny, teplé vody, záchod venku..); další pokus o potomka – opět alergie, ne tak zlá - přijímáme riziko

1998 zdravá dcera; znovu bojuji – se sebou, s manželem, s dětmi, absolutní vyčerpání, hlavně citové, manželská i osobní krize

1999 nečekané těhotenství; přes nitroděložní tělísko – interrupce, potácím se na dně své duše v bahně prosyceném jedovatými výpary z podvědomí

2000 snažím se vyhrabat ven, ulevuji si, dělám si na sebe čas, je to na úkor rodiny, ale asi je to lepší než to, co se mnou museli prožívat předtím, pořád bojuji.

Nejbližší budoucnost – hledání práce, zajištění finančních prostředků, stavba domu. Vzdálenější

budoucnost – práce na poli astrologie, filosofie, možná studium, v případě neúspěchu velkolepé plány na vytvoření botanického ráje z naší zahrady, pro udržení rovnováhy duševní a fyzické práce pak koně, psi, hory pěšky i na lyžích, jistě i věci, které jsem zatím nezkusila, pro krizové situace hudba, umění, ruční práce.

ROBERT PILZ

20.1. 1972, 1:20 SEČ, Hodonín – zase kluk?!

1985 ještě sebevědomý

1986 SPŠ stavební Zlín, internát, puberta, introvert, totální ztráta sebevědomí, troska

1990 pomocný dělník na stavbě (s maturitou, ale bez sebevědomí), chlast, troska

1991-92 vojna, chlast, „sebevědomí“ (částečně)

1993 pomocný dělník na stavbě, chlast, troska

1994 Čapek, L.Rampa- Třetí oko, občasný piják

1995 jóga, začátek studia astrologie (Turnovský-dálkově), nepiják

1996 masérský kurs, začátek studia tradiční čínské medicíny

1997 Katka, masér, začátek studia homeopatie (Hahnemannova nadace)

1998 garsonka na Vysočině, svatba

1999 Matýsek; zaměstnanec reklamní agentury

1.1.2000 stěhování do Prahy, zatím ve všem spíše teoretik

Prázdné místo čeká
na Váš životopis!!

THANKS

Redakce děkuje za příspěvek paní Lucii Lomové. Jde o pracovní překlad stati Liz Greenové: Psychologický přístup k tranzitům a progresím. Najdete ho v plném znění na internetu (Česká astrologická stránka – Astrologické texty).

UŽ Z DÁLKY BYLY SLYŠET PODIVNÉ ZVUKY. ZAČAL SE BÁT O MAMU.

NENÍ TO ZAČÁTEK, ALE KONEC...

FIFI A NOVOROČNÍ PŘEDSEVZETÍ

Drazí Fifiho věrní, ani tentokrát Vás Fifi nezklame a servíruje opět téma naprosto neotřelé! Nedejte se zmást ani tím, že obvykle a tradičně k novoročním předsevzetím dochází (a v naprosté většině případů i odchází) prvního ledna; naše novoroční předsevzetí budou absolutně NADČASOVÁ.

Kapitola první – předsevzetí závažná:

- 1) Je třeba se nad sebou zamyslet!! Vhodná myšlenka zní: POHODA!
- 2) Jste-li v nouzi, hledejte 12 rozdílů.
- 3) Preferujeme individualitu.
- 4) Jste-li tři, bude Vás osm.

Kapitola druhá – předsevzetí pro každý den (neméně závažné):

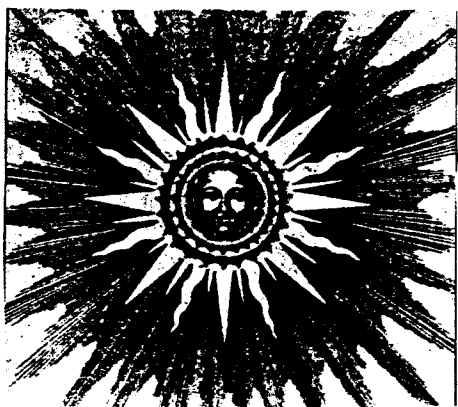
Zde bude nutné základní technické vybavení, a to: sešit, nejlépe čtverečkový, + modrá (a ČERVENÁ) pastelka. Dále si vzpomeneme na jeden z ústředních momentů mýtu s názvem Rychlé Šípy, a sice Modrý Život. Okénka a jejich počet závisí na Vaší libovůli (namátkou navrhuje tradiční i oblíbená inovovaná: mytí ve studené vodě, radostný prožitek, dobrý skutek, dnes jen tři cigarety, nejméně hodinu věnovat se dětem), ovšem KLÍČOVÉ okénko je okénko TRAPNÉ, neboť Fifi žije trapným životem programově a hrdě! Proto má červenou pastelku stále pohotově! Okénko trapné budiž okénkem posledním, protože Fifi na vás plně spoléhá a věří, že bude vždy vyplněno – na rozdíl od okének modrých...tudíž k naplňování novoročního předsevzetí bude docházet naprosto pravidelně, a přinášet Vám tak tichou vnitřní radost.

Zdá se Vám, že jsou dny, kdy nezažijete ani jeden trapas? Ale no tak. Netřeba se skrývat, teď máte šanci je uplatnit. Kdykoli na vás někdo křivě pohlédne (a většinou to bývá vnitřní hlas, ó jak ten umí šikmo hled'!!) a optá se: No není Vám to trapné??? Okamžitě vytasíte červenou tužičku a sešit a šťastně vykřiknete ANO! ANO! ŽIJ TRAPNÝM ŽIVOTEM!!!

Každý večer se se svými trapnými okénky před spaním potěšíte....bude-li Vám jedno málo (Fifi Vám pevně věří a je přesvědčen, že ano), přikreslíte si další...a další...a další...

Fifi Vám klade na srdce: Směle doporučte Trapný Život všem svým blízkým. Kupte jim tužičky a čtverečkový sešit při nejbližší příležitosti. A jelikož je večer, Fifi přeje dobrou noc a sladké trapné sny!

CESTA LÁSKY

Procházím mezi lidmi jako labyrintem zrcadel, každé mi nabízí část mého obrazu a dává mi tak vždy další kousek do mozaiky, kterou si o sobě skládám. Promítám se do okolí a to mi vrací různé obrazy o mně. Ale nevidím se celý, nikdy nebudu celý, dokud? Stále se mi vrací původní mýtus o jednotě člověka, mužského a ženského principu. Lunační cyklus mi tak připomíná i cestu za doplněním svého já ženským principem. Jsem stále na svatební cestě jako Slunce s Lunou. Ostatní postavy, archetypy planet společně s nimi vytvářejí stále nové obrazy a vybízejí k naslouchání hudby sfér-hudby duše, jakoby chtěly dát znamení, kudy a jak pochopit a prožít cestu, aby svatba byla završena. Ta svatba Slunce a Luny jako symbol vnitřního usmíření, jako totální průnik světla životem. Jenomže k završení, k transcendenci vede dlouhá a trnitá cesta, totiž život sám.

Žijeme ve světě, kde dříve než principy, hledáme skutečnou lidskou bytost, ženu nebo muže, hledáme nejprve to jedinečné, uskutečnit tu pouze lidskou schopnost spontánně spojit fyzické i transcendentní v lásce. Proto považuji přechod přes descendent za místo, kde může, a dokonce by i mělo, dojít k největší, nejzákladnější proměně člověka. Jde o projevení kvality lásky, o setkání s magií lásky. Láska, to je konec jednosti, soustředěnosti na sebe. V prvních šesti fázích, domech pod obzorem, budujeme vlastní připravenost pro tento přechod. Tak důležitou roli bude hrát prostor šestého domu jako završení toulání se ve svém vnitřním světě, kde jsme měli v sobě připravit to nejvyšší, abychom po přechodu přes DS mohli nabídnout to nejlepší, čeho jsme schopni. Zde se skrývá

nebezpečí obsažené v praktickém naplňování pojmů sebezdokonalování pomocí různých technik a hledání mistrovství či mistra, mentálního nebo praktického vzoru dokonalosti v práci či na sobě. Zde, více než jinde, budeme vystaveni sporné interpretaci toho, co je ještě sebereflexe a co je již lechtivě mrazivé chvění domýšlivého ducha. Jemná a leckdy těžko postřehnutelná hranice mezi tím, jak pokorně jsme schopni nahlížet i na svou schopnost učit se naslouchat svému nitru a pýchou se dmoucí hrudníčkem z toho, že toho schopni jsme, je příčinou mnohých nepochopení vlastní osoby. Prostor šestého domu nám umožňuje, právě jako poslední přípravná fáze před vstupem do citlivého prostoru partnerství, lásky, vztahů, vytvořit ze sebe neuvěřitelnou škálu problematických bytostí. Od do sebe zahleděného, pýchou pukajícího kašpara až po relativně vyváženou bytost. Řekl bych, že je to prostor pro obrovskou randu. A ne jenom to, je tam tragikomické úsilí stát se, nebo se alespoň jevit lepšími, než jsme. Ano, je to spojeno i s utrpením, byla-li cesta od čtvrtého domu zvlášť obtížná. Žádný náš spontánní, přirozený projev není tak komický, jako zduřelá a zarputilá usilovnost po dokonalosti, která se u mnohých projevuje v tomto prostoru provozováním neuvěřitelných šaškáren na těle a tím i na duchu. Skutečná sebereflexe je, když nám mnohé naše přehnané úsilí po dosažení vlastní dokonalosti začne být k smíchu dříve, než okolí. To však nemění nic na potřebě prakticky prověřit možnosti vlastního sebezdokonalení, které by mělo vést k většímu pochopení sebe sama. Vlastně k poznání, že nikdy nejsme tak velcí, abychom nemohli být ještě větší. A že vždy

existuje někdo větší, než jsme my. Zkoumání motivů vlastního jednání by měl být proces nekonečný. Ale málokdo z nás je schopen odvážně vyplout proti proudu svých úmyslů, tužeb a přání až k prameni prvotního impulsu, k té původní skryté motivaci, jež tryská na povrch. Než však tento prvotní impuls dopluje do podoby našich přání a tužeb, je na cestě omámen, zastřen a zmanipulován naším egem, intelektem. To vyplutí proti proudu si vyžaduje velkou otevřenost a víru v sebe, neboť tam se můžeme setkat s dosti temnými, pro nás nelichotivými motivacemi, které mohou v optimálním případě zbořit naše sebeuspokojivé představy o důslednosti vlastního sebenáhledu, svého sebepoznání.

Velké mystérium vstupu do prostoru sedmého domu je obsaženo ve schopnosti odevzdání se. To by nemělo být vzdání se svého já, základního tónu síly svého života, ale příležitost povýšit jej, vytvořit společně s milovanou bytostí cosi většího, neboť tu jest $1 + 1$ více než 2, neboť prostý matematický součet nedokáže obsáhnout všechny souvislosti, emoce, všechny ty možnosti vzájemně se podporujícího růstu. Zde se prověří to, v jaké míře jsme dokázali být otevření sami sobě v šestém domě. Máme ještě strach z vědomí své nedokonalosti? Nebo máme strach, že nás milovaná bytost neuvidí tak, jak bychom se rádi předvedli? Dokážeme se s tím vším postavit tváří v tvář milované bytosti a dát nám oběma šanci společně růst, spojit se a přitom jeden druhému nepropadnout v zničující vášni, nýbrž vzájemně si dodávat inspiraci i prostor ke svobodnému růstu? Pustíme toho druhého do svého světa, nebo budeme nabízet různé masky, ze strachu, o co vlastně? Otevřeme své srdce a vpustíme toho druhého, nebo budeme vyčkávat, až to udělá on, nebo zůstaneme zabetonováni každý ve svém světě a nabízet si jen drobký? Otevřenost ale neznamená užvaněné předvádění vlastní osoby, byť sebe více sdílné, ale především schopnost naslouchat

tomu druhému, snažit se jej pochopit, dodat tvořivé impulsy, pomoci. A co více, jak se osvědčíme v případě, kdy naše láska nebude opěťovaná?

V osmé fázi bychom pak měli opatrovat, zušlechťovat a spravovat vše, co jsme do vztahu vnesli, co jsme spojili ke společnému rozvoji. Naše otevřenost dostává příležitost dát a získat důvěru, poctivost a odpovědnost. Jestliže je tento prostor spojován s výměnou energií a tedy i sexuální, vidím jej jako místo pro uvolnění úžasných možností sil lásky v nekonečné rozmanitosti vztahu Já a Ty v nikdy nekončící radosti z doteků na všech úrovních prožívání. Bez těchto kvalit je další rozvoj vztahů, právě tak jako jedince samého, pokřivený. Lehkovážné, nezodpovědné, sobecké projevy ve vztahu, v kolektivu lidí a z toho plynoucí zvrácený výklad výměny energií mezi lidmi na všech úrovních vede pak v deváté fázi téměř s jistotou k podepření takových postojů nějakou rafinovaně ego-glorifikující ideologií nebo filosofií, kterých je po ruce vždy dostatek. Přesto se v dnešní době i takto vybavený jedinec může stát na MC obdivovanou ikonou, i když očividně zvrhlým způsobem zneužívá svého postavení. S nemilosrdnou samozřejmostí je třeba svrhnout z piedestalu každou takovou ikonu, neboť není většího provinění, než zneužití funkce, z které člověk může ovlivňovat chování a myšlení velkého množství lidí a která proto vyžaduje naopak tu nejvyšší odpovědnost. Tak volně vplouváme do prostoru 11. domu, kde láska sílí a bobtná v touze obsáhnout a reformovat svět pro lepší příští. Je třeba mít v sobě hodně lásky k lidstvu, a zároveň odvahy k tomu, abychom mu měnili a vymlouvali to, co se mu líbí a na co je zvyklé. Měla by to být láska, která vyzývá ke změně, k reformě lidských ideálů a vztahů. Ale také ví, že nemusí být vyslyšena. To však neznamená, že přestane milovat své bližní. Přichází s vizí, jež by měla být vždy prodchnuta láskou a soucitem i s vědomím, že každá

vize skutečně prostoupí jen několik semen. Mnoho lidí se dnes považuje za zřece, reformátory apod. Ale ty právě poznáme poměrně snadno. Především nic nevnučují, s láskou a pochopením pro tíhu a rozmanitost lidských životů a osudů, citlivě stahují závoje ze skrytých znamení a rozkrývají jejich šifry, které by nám jinak zůstaly utajeny a přesto nechávají i potom na nás, zda pochopíme a půjdeme odvážně touto nově odhalenou cestou, anebo dáme přednost pohodlí svého „jistého“. Zde již si každý v té či oné symbolické podobě pomalu nakládáme na záda kříž a zvolna kráčíme do prostoru 12. domu, abychom po té krásné, ale trnité cestě, která vždy stojí za to, stanuli tváří v tvář tomu, co bylo na počátku semenem a nyní by mělo být krásným, zdravým stromem se silnými kořeny. Stromem vyrostlým z obětavé péče a lásky, ušlechtilým tvůrcem, který by měl být symbolem naší dobroty. Naše láska by se měla rozvinout do vrcholného stavu vcítivosti, takového soucitu, který dokáže přijmout nejhlubší temnotu právě tak, jako nejjasnější světlo. A neschopnosti nenávidět právě tak, jako nemít strach ze zla.

Tak jako v prostoru 6. domu vrcholí u každého z nás příběh vlastního růstu, tak ve 12. domě procházíme zkouškou, do jaké šíře jsme dokázali rozprostřít a nechat plout v tichém a vyrovnaném již neúsilí nahromaděné výsledky svých úspěšných kroků a chyb či nezdarů. Zde kulminuje láska a soucit zrozené na DS, je prověřena jejich opravdovost. Stál náš život zatím na dostatečně pevných základech, jak jsme se vyznamenali, zachovali a obstáli ve všech prostorách domů od DS až po AS? Jak jsme obohatili svět vztahů? Nastává nekompromisní konfrontace, kdy stojíme tváří v tvář směsici všeho, co jsme vytvořili, a z které není úniku. Musíme jí projít ať

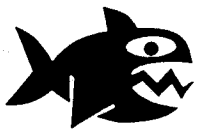
zaplatíme cokoliv, chceme-li postoupit do nového cyklu.

Samotný fakt, že Ukřižování Krista a následné tři dny „sestupu do pekla“, je oslavováno v čase jarní rovnodennosti, je velmi významný. Proto další zásadní přechod do nového cyklu přes Ascendent symbolicky nazývá Dane Rudhyar procesem klíčení. A klíčení je „ukřižování semene“. Z pukajícího semene se nejprve vynořuje kořínek, který se zavrtává do humusu, jenž je produktem shnilého listí a všeho, co kdysi bylo živé. Tmavý humus je „peklem“, ale je také základnou všech procesů nového života. Klíčení je Plutonský proces a proto by Pluto mělo být spíše „vládcem“ znamení Berana. Analogicky s domy bych se přikláněl k významné funkci planety Pluto pro AS a prostor 1. domu. Dává to smysl i v logické posloupnosti za sebou jdoucích vládnoucích transformačních planet: 11. dům - Uran, 12. dům - Neptun, 1. dům - Pluto.

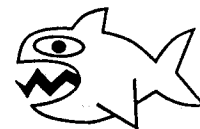
Jestliže jsem se ve své úvaze nevěnoval domům pod obzorem, vyjma domu šestého, neznamená to pochopitelně, že by nebyly stejně důležité, jako všechny ostatní. Má úvaha však byla zaměřena do světa vztahů a důležitou roli lásky v něm. Bez ohledu na to, jak má kdo postaveny planety v nativitě, myslím, že obecně platí, že bez lásky, odpovědnosti a důvěry, nelze v té oblasti od DS až k AS obstát se ctí. Nepochybně kvality, s kterými budeme moci na AS vstoupit do dalšího cyklu budou záviset na tom, jak jsme dokázali stále zdokonalovat své kvality v jednotlivých domech, naslouchající a využívající všeho, k čemu nás bude vyzývat průchod sekundárně-direkční Luny a transitního Saturnu jednotlivými domy.

Roman Votruba

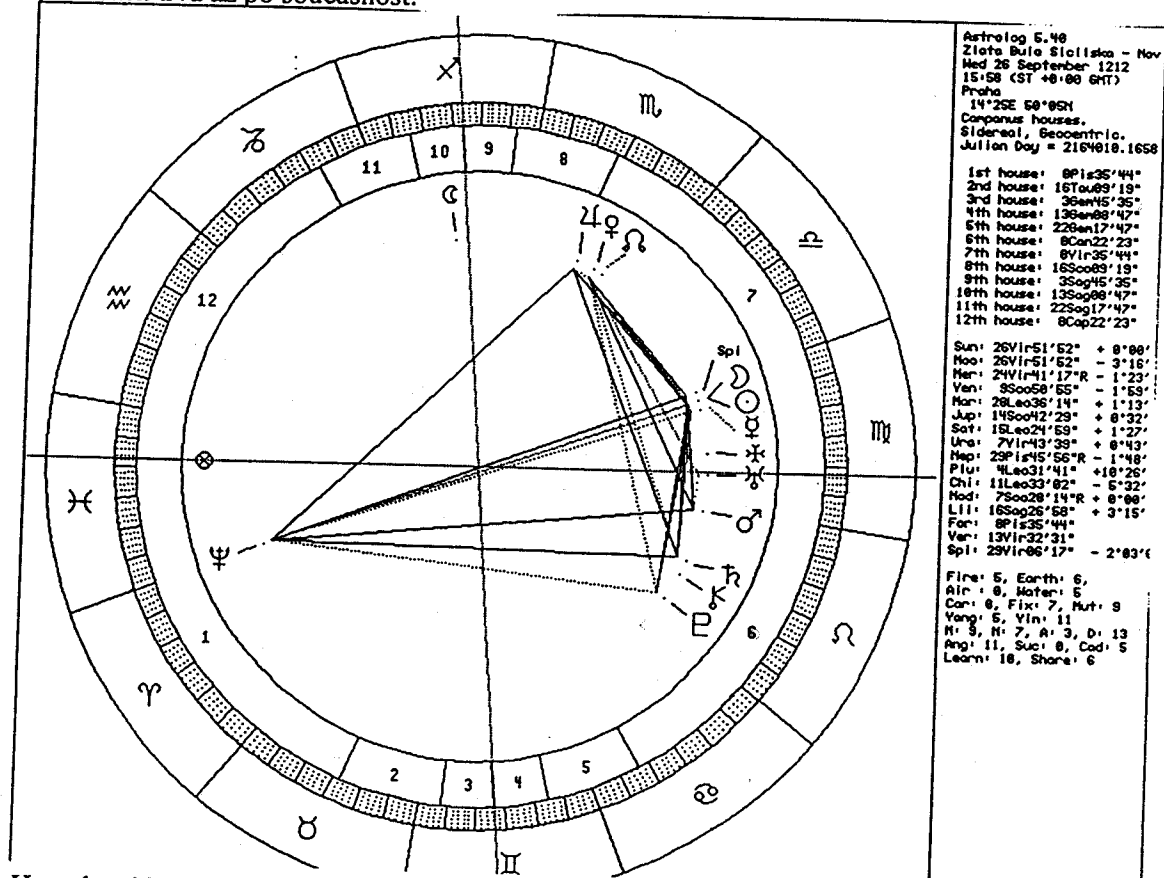

Neptun v českých dějinách – aneb Vládne nám zlá planeta Sebeklam? (Richard Novotný)

Nastala nám doba návratů do časů listopadu 1989. Snažíme se vzpomenout, co jsme tenkrát vlastně chtěli, kam jsme se dostali, proč tam jsme, jak z toho ven ... Od tehdejší konjunkce Saturn - Neptun (+ Uran), která doprovázela pád socialistického bloku, jsme se ocitli na křižovatce - rozběžné kvadratury Saturna s Neptunem (a již následuje i kvadratura Saturn - Uran !) a jsme velice konkrétně a hmatatelně konfrontováni se všemi porevolučními úlety (průšvihy jsou až příliš zřetelné, nedá se už z toho jednoduše vykecat). Na pořad dne se znovu dostávají otázky naší národní povahy, snahy vyrovnat se s pohnutou minulostí, odpoutat se, začít nově (výzva „Děkujeme, odejděte“, IMPULS 99), ale objevují se i stesky po minulosti (Komančům rostou křídla a volební preference, v televizi se objevují major Zeman & Zeman majordomus) ... neptunské karikatury se nám derou na povrch.

Ale vraťme se nyní na chvíli do historie. První neptunská zastávka v české historii patří horoskopu Zlaté Buly sicilské z roku 1212. Ten je, jak to ve svých četných příspěvcích (podrobnosti viz. Konstelace č.2/III.ročník, č.1/IV. ročník a četné přednášky) ukázal dr. Heini, prvním a základním horoskopem počátku samostatného státního útvaru na území Čech a Moravy, který od té doby v různých podobách trvá až po současnost.

Horoskop Novu z 26. září 1212 je výrazným neptunským vědrem a Neptun v opozici na novoluní tvoří páteř Černého Draka. Pozice tohoto Novu na 27.stupni Panny siderického zvěrokruhu (v současnosti 22. stupeň Vah) je, jak dokázal dr. Heini, citlivým indikačním bodem klíčových okamžiků naší historie (viz. Konstelace č.1/IV. ročník).

Jaké království, takový vládce ?!

K dalším neptunským zastavením v našich dějinách mě přivedly horoskopy našich čelných současných politiků, které jsem si prohlížel před posledními parlamentními volbami v roce 1998 (nemaje tou dobou na práci nic užitečnějšího). Kupodivu to bylo velmi podnětné. Zarážející byl (kromě jiného) především *neobyčejně vysoký výskyt aspektů Slunce – Neptun*. Odtud byl už jenom krok k horoskopům (většinou byly brány polední konstelace) českých vládařů. Výsledky jsou shrnuté v následujících tabulkách a grafech :

Vládcové země českých a moravských

Délka panování

Narození Slunce – Neptun

v(Lu)

Lfáze

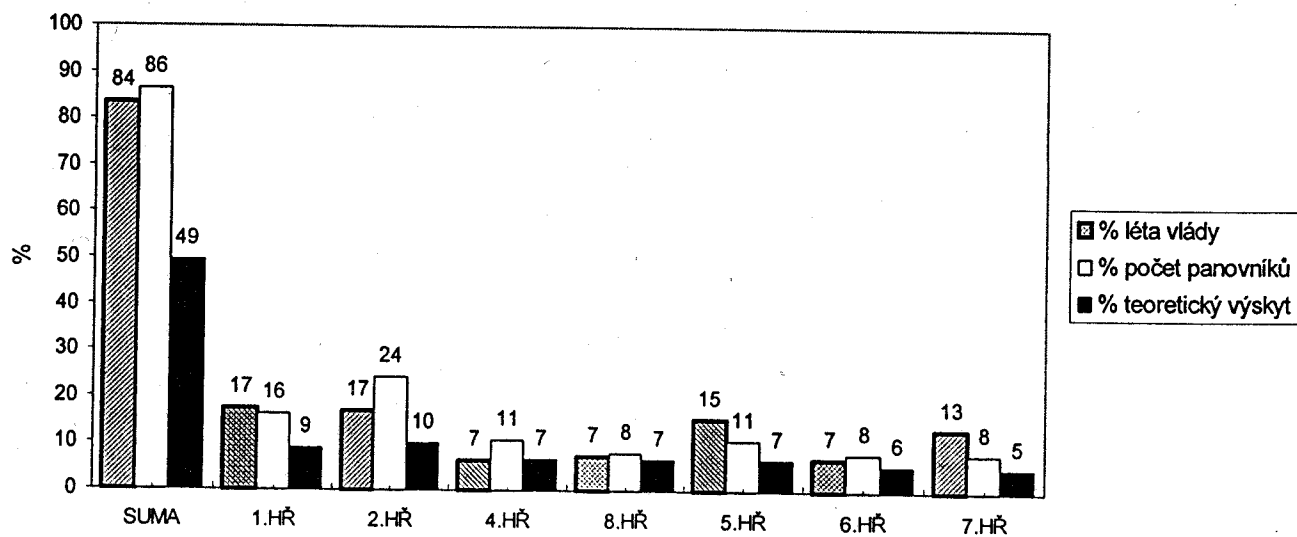
Slunce

1	27	Václav II.	27	9	1271	45 (0)	12,3	7	Váhy
2	1	Václav III.	6	10	1289	Kon. (16) ?!	12,8	6	Váhy
3	36	Jan Lucemburský	10	8	1296	S (1)	14,5	3	Lev
4	32	Karel IV.	14	5	1316	Op. (1)	14,1	6	Blíženci
5	41	Václav IV.	26	2	1361	kon. (4)	12,0	3	Ryby
6	4	Zikmund Lucemburský	14	2	1368	---	14,4	7	Ryby
7	2	Albrecht II. Habsburský	16	8	1397	sq. (1)	14,1	7	Panna
8	4	Ladislav Pohrobek	12	2	1440	op. (3)	12,6	3	Ryby
9	13	Jiří z Poděbrad	23	4	1420	---	13,1	3	Býk
10	21	Matyáš Korvín	23	2	1440	op. (8)	12,2	6	Ryby
11	45	Vladislav II. Jagellonský	1	3	1456	4N (0)	14,3	7	Ryby
12	10	Ludvík Jagellonský	1	7	1506	op. (11), (Sl + Ve, Me)	13,2	4	Rak
13	38	Ferdinand I. Habsburský	10	3	1503	sex. (5)	12,4	4	Ryby
14	12	Maxmilián II.	31	7	1527	kvx. (0)	12,2	1	Lev
15	35	Rudolf II.	18	7	1552	sq. (5), (Sl + Ju)	12,2	1	Lev
16	8	Matyáš	24	2	1557	sex. (4)	12,4	7	Ryby
17	17	Ferdinand II.	9	7	1578	kon. (15)	13,9	2	Rak
18	20	Ferdinand III.	13	7	1608	45 (2)	12,4	1	Rak
19	48	Leopold I.	9	6	1640	3S (1)	12,8	5	Blíženci
20	6	Josef I.	26	7	1678	---	12,4	2	Lev
21	29	Karel VI.	1	10	1685	BQ (1)	14,5	1	Váhy
22	4	Karel VII. Albert	6	8	1697	ssq. (1)	14,5	6	Lev
23	40	Marie Terezie	13	5	1717	kon. (8)	14,8	1	Býk
24	10	Josef II.	13	3	1741	2S (1)	14,2	2	Ryby
25	2	Leopold II.	5	5	1747	sex. (4)	12,3	7	Býk
26	43	František I.	14	2	1768	---	12,5	3	Vodnář
27	13	Ferdinand V.	19	4	1793	op. (1)	11,8	3	Beran
28	68	František Josef I.	18	8	1830	BQ (2)	12,8	8	Lev
29	2	Karel I.	17	8	1887	sq. (6)	14,0	8	Lev
30	17	T.G. Masaryk	7	3	1850	kon. (11)	11,9	2	Ryby
31	6	Edvard Beneš	28	5	1884	kon. (16) (Ne + Me, Pl) ?!	14,3	2	Blíženci
32	7	Emil Hácha	17	7	1872	sq. (1)	14,6	4	Rak
33	6	Klement Gottwald	23	11	1896	op. (17) (Ne + Pl) ?!	12,5	5	Střelec
34	4	Antonín Zápotocký	19	12	1884	BQ (1)	12,0	1	Střelec
35	12	Antonín Novotný	10	12	1904	op. (19) (Ne + Ur) ?!	12,7	1	Střelec
36	7	Ludvík Svoboda	25	11	1895	op. (14) (Ne + Pl)	11,8	3	Střelec
37	14	Gustav Husák	10	1	1913	op. (5)	11,8	1	Kozoroh
38	13	Václav Havel	5	10	1936	---	14,1	6	Váhy

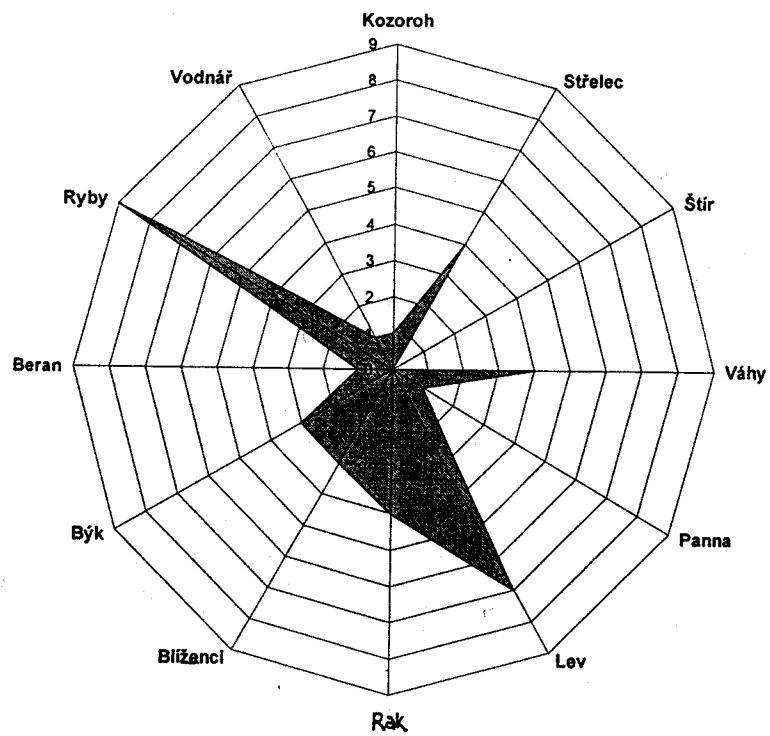
Některé další politické postavy

Petr Vok z Rožmberka	1	10	1539	op. (5)	14,6	5
František Kriegel	10	4	1908	sq. (8)	11,8	3
Josef Smrkovský	26	2	1911	ssq. (3)	12,7	8
Vasil Bifak	11	8	1917	kon. (13) (Sl + Sa)	12,7	7
Alexandr Dubček	27	11	1921	108 (1)	13,7	8
Miloš Jakeš	12	8	1922	kon. (3)	11,8	6
Eduard Kremlíčka	15	2	1930	op. (6)	14,6	5
Václav Klaus	19	6	1941	sq. (2)	11,8	7
Miloš Zeman	28	9	1944	kon. (1)	14,4	3
Miroslav Grebeníček	21	3	1947	op. (10)	13,0	8
Tomáš Halík	1	6	1948	trigon (0)	12,0	7
Daniel Kroupa	6	1	1949	sq. (1)	11,8	2
Miloslav Sládek	24	10	1950	kon. (17) (Ne + Ve, Me)	12,2	4
Josef Tošovský	28	9	1950	kon. (12)	12,0	5
Jan Ruml	5	3	1953	---	12,2	5
Josef Lux	1	2	1956	sq. (11) (Sl + Me)	13,2	6
Jiří Skalický	26	4	1956	op. (7)	12,5	5

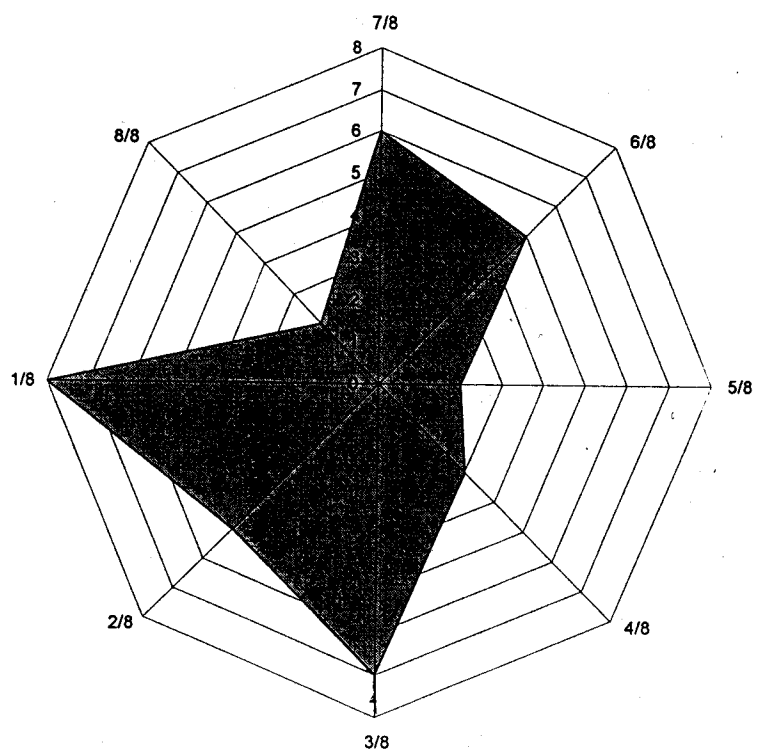
Harmonické řady Slunce - Neptun českých panovníků

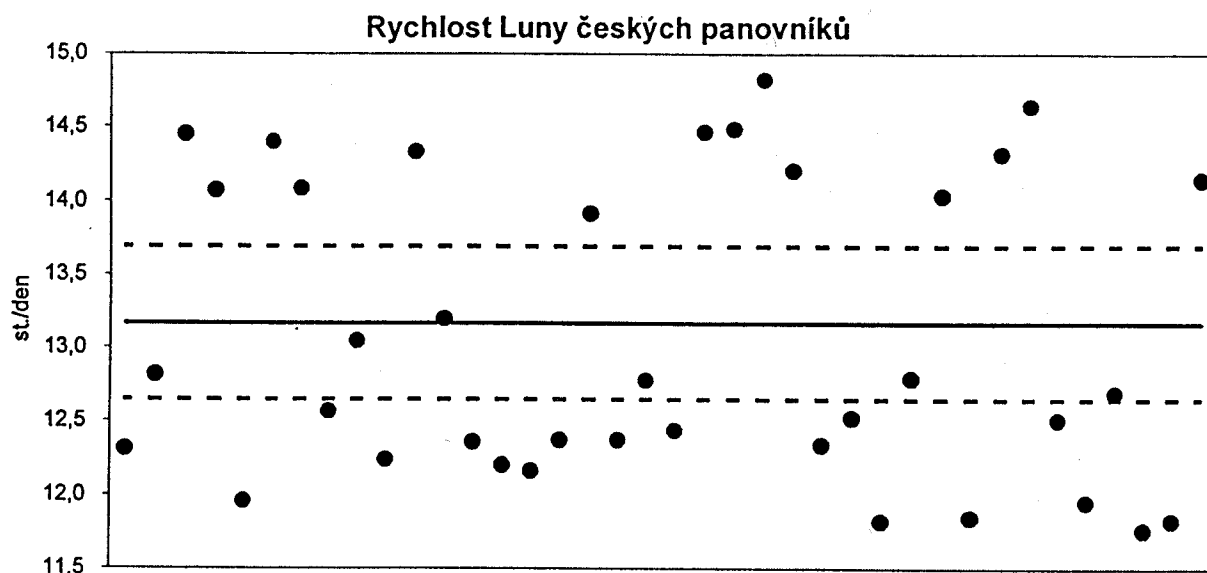
Slunce českých panovníků ve znameních

Lunární fáze českých panovníků

S horoskopy našich historických i současných panovníků a čelních představitelů bylo možné naložit různě. Zaměřil jsem se (a záměrně si tak celou věc zjednodušil) především na aspekty Slunce - Neptun, z důvodů četnosti a také pro jejich logickou návaznost na horoskop Zlaté Buly Sicilské (Nov v opozici s Neptunem). Z tabulek i grafů je patrné, že výskyt aspektů Slunce - Neptun u našich panovníků (i u politiků) je výrazně nadprůměrný. Dominantní jsou především opozice a konjunkce. Některé z nich jsou pravda „hodně volné“, je zde ale obvykle propojení přes konjunkce s dalšími planetami.

Aspekty Slunce - Neptun jsem našel i u politiků a vládařů jiných států (Nixon, Gorbačov, Mitterrand, Roosevelt ...), četnost ovšem není tak významná (např. v horoskopech Alžběty II., Kohla, Thatcherové, Churchilla, J.F.Kennedyho, Lincolna nebo Washingtona tento aspekt nenajdeme).

V přehledech ještě uvádím Lunární fáze (Lfáze) a také denní rychlosti Luny (vLu), které odrážejí míru pružnosti, flexibility a schopnosti adaptace na změnu podmínek. U lunárních fází panovníků dominuje především první půle cyklu (Češi, mistři počátků ?!). U rychlostí převažují Luny pomalé a rychlé, výrazně schází hodnoty střední. Pozice Sluncí našich panovníků ve znameních ukazuje na výrazné zastoupení Ryb (a Slunce v Rybách je opět o vztahu Slunce - Neptun !!) a Lva (tradiční český Lev je až druhý !!).

Slunce - Neptun

Vazba Slunce - Neptun je zvláštní spojení. Vůle a cílevědomost Ega, snaha vládnout, panovat se tu setkává se zcela odlišným světem, který je nekonečně širší a rozmanitější, než-li je omezené pole našeho bezprostředního vlivu. Je to aspekt, který nám ukazuje, jak nejlépe sladit naše osobní cíle a touhy se zájmy a rytmy přírody, vesmíru, jak dojít jemnosti, kultivovanosti, vnímavosti, pokory, pocitu spoluzodpovědnosti za svět kolem nás.

Hudba, umění, film, pivo, Becherovka, sklo a chemie obecně jsou naše neptunské artikly (vzpomeňme na Nobelovy ceny Heyrovského za chemii a Seiferta za literaturu !!).

Rubem bývají potíže s rozhodností a odpovědností za to, co konám, svalování viny na ty druhé, pocity malosti a vlastní bezvýznamnosti (nebo naopak naprostá nekritičnost a opojení), zasněnost, nejasné hranice mezi realitou a fantazií. Lidé s tímto spojením mohou být umělci, filosofové, charismatické postavy, nositelé určitých idejí, vhodné objekty projekce přání, snů a tužeb lidí (obvykle nereálných - božský obdiv potom bývá nezřídka střídán naprostým ztracením) nebo jde o mystifikátory, manipulátory a blázny. Záleží pochopitelně na celkové kompozici a dalších vazbách v horoskopu, na sociálně-kulturních podmínkách ...

... nezřízená idealizace svých cílů, sebezbožštění, sebeklam, touha být houpán, pocit vyvoleného národa, pupku světa, husitství (Ktož jsú boží bojovníci), komunismus (a jiné utopie),

zázraky, kdo to udělá za nás, katkovské absurdity, rozptylování, plýtvání energií, nezfizena velkorysost, bordel a anarchie (všichni kecají do všeho), znechucení, otrava, blbá nálada, náhradní spiritualita – nedělní „mše“ v supermarketech, alkohol, TV, internet a jiné „drogy“, které nás „povznášejí“ nad tíživou každodennost ...

Vladimír Janošek ve své *Mundánní astrologii* (Vodnář 1990) popisuje konjunkci a „nepříznivé aspekty“ (tedy naše četné opozice a kvadratury) Slunce – Neptun takto:

rozhárané poměry ve vládě, zmatek, komploty proti mocným, chaos způsobený levicí, nouzová nařízení, partajní hašteření, kolísání měny.

O konstelace Slunce – Neptun není nouze ani ve významných chvílích naší historie, jenom namátkově:

Upálení Jana Husa	6. 7.1415 ca	12:00 LMT	kon. (11) (+ Lu, Sa)
Vznik ČSR	28.10.1918 v 10:43 SEČ	sq. (5)	
Mnichov	29. 9.1938 ca	1:00 SEČ	kon. (14) (+ Me)
Okupace ČSR	15. 3.1939 v	6:00 SEČ	op. (2)
Únor 1948	25. 2.1948	BQ (1)	
Srpen 1968	21. 8.1968 v 23:00 SEČ	sq. (5)	

Z posledních let:

„Sametová revoluce“	17.11.1989 v 19:10 SEČ	45° (0)
Vznik Občanského fóra	19.11.1989	45° (2)
Obnovení ČSSD	9. 2. 1990	36° (1)
Vznik KDÚ – ČSL	2. 4. 1992	sq. (6)
ČNR připravena na odtržení	19.11.1992 v 21:11 SEČ	45° (4) (+ Ur)
Vznik ČR	1. 1. 1993 v 00:00 SEČ	kon. (8)
Založení Unie Svobody	17. 1.1998 v 16:05 SEČ	kon. (2)
Havel zvolen prezidentem	20. 1.1998 v 20:40 SEČ	kon. (0) + AS _{Havla}
Schválení vstupu do NATO	15.4.1998 v 10:45 SELČ	sq. (7) (Sl+Sa, Ma)
IMPULS 99	24.7.1999	op. (2)

U opozic v horoskopech by nás měly zajímat konjunkce, které jim předcházely (tak praví Rudhyar).

Opozici Slunce – Neptun v horoskopu Zlaté buly sicilské předcházela konjunkce na 13. stupni Berana:

Nevybuchlá bomba svědčí o neúspěšném společenském protestu.

Znovu tu narážíme na potíže se sloučením duchovních ideálů s pozemskou realitou. Odmítnutí podřídit se ve jménu příliš idealistické touhy po harmonii a míru. Nezralé pokusy změnit status quo.

Závěrem mého poněkud nesourodého příspěvku (bude to tím neptunským námětem), chci dodat, že uvedené údaje považuji spíše za ilustrace a náměty k přemýšlení (o nějakých statistikách tu ani nelze hovořit !!) a zdůrazňuji, že jde o velice zúžený a zredukovaný výsek z celku, který je nekonečně pestřejší a barevnější.

Na konec ještě přidávám něco z nepřeberné *galerie neptunských archetypů* (vyňato z článku Lidových novin, který vyšel v některý pátek roku 1999, a dovybaveno možnými korespondencemi astrologickými, které si doplňte a upravte dle vlastních zkušeností):

Galerie opilců

Extrovertní typy

Zpěvák: Vyznačuje se neutuchající touhou rozezpívat celou hospodu. Jistá hladina alkoholu jej katapultuje do povznesené nálady. Pak se vztyčí a začne zpívat. Není pro něj důležité, jestli zná melodii písně či její text, nebo zda vůbec má hlasové dispozice. Prostě zpívá. Zpěvák prochází po hostinci a posunky vyzývá ostatní hosty, aby se k němu přidali. Zpěvák nebývá příliš v oblíbě u hostinských, protože nejraději zpívá v době nočního klidu. (Ne/Ma/Me)

Bojovník za pravdu: Jde mu "o věc" a je ochoten se za ni poprat. Jestliže u stolu žádný spor neprobíhá, iniciativně jej sám nastolí. Tento typ se rád vmísí do diskuse cizích lidí, které nezná, a vyjadřuje se aktivně ke sporu, který se ho vůbec netýká. Jde o velmi obtížný typ. V lepších hostincích je jeho výskyt spíše řídký, u personálu nebývá oblíben. (Ne/Ma/Ur)

Kazatel: Podvědomě sedává u hospodského stolu tak, aby měl přehled. Jeho charakteristickým znakem je ohromná vnímavost. S přibývajících pивními čárkami na účtence začíná oslovovat lidi u stolu a komentovat jejich počínání. Ke všemu má připomínky, které pronáší monotónním hlasem. V hospodské společnosti nebývá kazatel příliš oblíben, protože se do "všeho montuje". (Ne/Me)

Nenasyta: Může to být cokoli - oslava, šťastné setkání s kamarády, strašlivá chuť nebo jen prosté zjištění, že je pátek... To vše jej žene k dalším metám: panákům čehokoli, dvoudeckám vína či půllitřům piva. Leitmotiv "Dneska se to povede, zmastíme se krutě" má vepsán ve tváři. V cestě za opilostí nezná Dneska, nebo nikdy překážek ni bratra. Kdo nepije s ním, pije proti němu. (Ne/Ju)

Filosof (Mudrc třetího promile): Kolem nás je přeci tolik otázek k zodpovězení a problémů k řešení. A zvlášť od čtvrtého piva jejich počet i závažnost prudce stoupá. Naštěstí zároveň s tím v mudrcově hlavě doslova bují i kolosální řešení. A okolí o své zásadní pravdy Mudrc třetího promile nehodlá připravit. Ví, že jsou věci, jejichž vyřešení do zítřka nepočká: představa o nekonečnu, soužití s Němci, význam homeopatie, původ orlické klobásky... (Ne/Me/Sa)

Suverén (štamgast, domácí pán): Skočí si za pípu a přes rameno houkne na výčepního: "Karle, beru si sparty." Na rozdíl od ostatních zdraví nově příchozí a někdy jim i podá jídelní lístek. Cítí s hospodou, je výsadním typem štamgasta. Pije jako duha, ale ve "vlastní" hospodě nedělá problémy. (Ne/Lu/IC)

Hříšník: Tento typ opilce se rekrutuje často z bývalých komunistů, často i vysoce postavených. Obejme vás kolem krku a sdělí vám, že je "strašná kurva". Tvrdě požaduje, abyste mu vyhověli. Neprodleně mu odpusťte, jinak se jej nezbavíte. Někdy se plynule transformuje v typ bojovníka za pravdu či v kazatele. Jeho schopnost přiznat svoji hříšnost jej totiž dojmá a zároveň naplňuje pocitem vlastní morální velikosti. (Ne/SU)

Proutník: Permanentně obtěžuje ženy. Sebe vnímá jako nesmírně přitažlivého člověka. Mívá znaky jiných typů (bojovník, kazatel). (Ne/Ve/Ma)

Brepta: Chodí po hospodě od stolu ke stolu a drmolí nesrozumitelné výroky. Podle výrazu tváře může jít o typ "osudového brepty" či o typ "brepty vtipálka". Osudový brepta vypadá, jako by nám chtěl prozradit vysvobozující pravdy o stavu světa. Bohužel mu není rozumět. Typ brepty - vtipálka nás zase hodlá bavit. (Ne/Me)

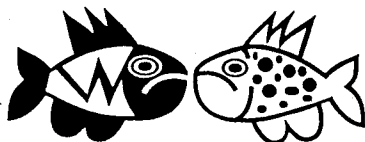
Introvertní typy

Samotář (lidově "lemtal"): Kochá se pohledem na pomalu se ztrácející pивní pěnu ve své sklenici, zasněně vnímá slabé hučení hospodského ventilátoru a tu a tam věnuje svůj pohled okolosedícím hostům. Nespěchá. Na otázku: "Dáte si ještě jedno?" číšníkovi spolehlivě odpoví podáním prázdné sklenice a kývnutím, v jehož průběhu polkne poslední zbytky ze sklenice. (Ne v 6.domě, deficit vodního živlu)

Spáč (také se mu říká "umakartové čelo"): Zvláštní druh pijáka, který mívá velmi rychlý start. Na začátku večera, trávěného v hospodě, rád říká: "První tři piva jsou na žízeň, dalších osm na chuť!" Pije nebezpečně rychle. Když má před sebou zpola vypitý půllitr a v blízkosti se objeví číšník s věncem čerstvých piv, vytřeští oči, bleskurychle dopijí, a volnou rukou mává na obsluhu, hlásí se tak o další dávku rezatého moku. Než se zábava u hostinského stolu rozběhne, má dost. Hluboko před zavírací hodinou tvrdě usíná s hlavou na stole. (Ne/Lu/Ur)

Plebejec (okradený a podvedený): Tento typ má celý život pocit, že "nám všechno vzali". Zapře lokty do desky stolu, pije jedno pivo za druhým ... a kdyby si nezačal stěžovat, nikoho by snad nenapadlo, že před ním sedí člověk, kterého zradil svět.. Čas od času oživí debatu poznámkou "Jsou to všechno svině" nebo "Nechaj nás pochcípát hlady". (Ne/SI/12.dům)

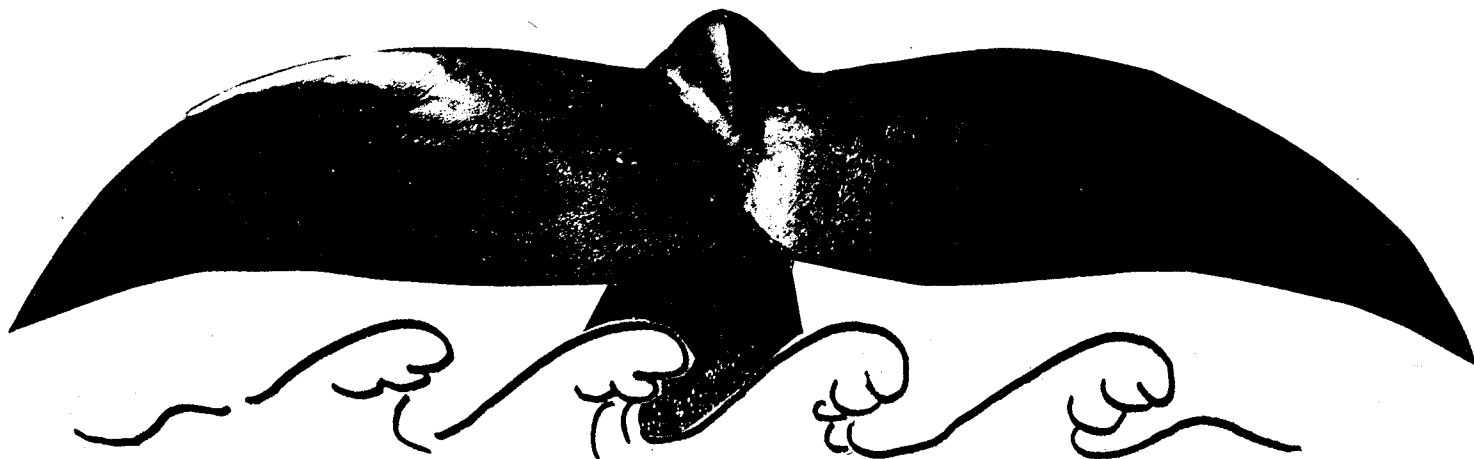
Hospodská vrba: Jeden z nejsmutnějších hospodských typů. Oběť sentimentálních opilců. Téměř vždy přijde do hospody, aby si dal pár piv a pohovořil o fotbale. S rostoucím množstvím alkoholu v žilách jeho spolustolovníků bývá čím dál skleslejší. Během jediného vyslechně několik verzí stejného životního příběhu - někdo si mu stěžuje na manželku, jiný na šéfa, další na potenci. Z hospodské vrby se často stává samotář, který zakoupí rybářský lístek a celé dny beznadějně mlčí na rybách. (Ne/Lu/Ryby/12.dům)

A ještě dobrá rada od klasika, který má ve svém horoskopu shodou okolností také konjunkci Slunce - Neptun:

Návod na přípravu námořnického grugu podle Jaroslava Haška

1/2 litru vody dej svařit s novým kořením 2-3 zmy, pepře 6-8 zm, hřebíčku 10 zm, kousek skořice, kousek citrónové kůry a šťávu z celého citrónu, a přidej 1/2 kg cukru. Po svaření přilej tři litry bílého vína a nech přejít varem. Pak přidej litr koňaku a znovu až do varu vař a pozor, aby to neuteklo! Po postavení na stůl (k ruce) se sundá poklice, vystupující páry se zapálí, a hned se zas přikreje. Tím slavnostní obřad vaření grugu končí. A kdo ti řekne, že tam máš dát vanilku, tak mu dej přes držku.

Tímto příspěvkem se s Vámi prozatím – do příště – loučíme. Očekáváme Vaše příspěvky, názory, polemiky, výkřiky, stížnosti, pochvaly – zkrátka REAKCE. Pište, volejte, faxujte, mailujte.

Kontakty:

Martina Lukášková – MINTAKA, Václavské nám. 17, 110 00 Praha I

Tel.: 02/ 24 00 93 49

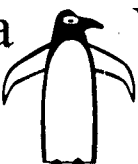
E.mailly: 12vir44@seznam.cz
bluekey@mbox.vol.cz

Fax: 02/ 57 32 90 62

↖ V SOUČASNOSTI
NEPLATNÉ ADRESY

Martina Lukášková

Lenka Brožková

Radmila Valtrová

... z povzdálí

P. TURN of SKY

Bulletin TRANSforMOTOR je určen výhradně ke studijním účelům.